

EBA/GL/2018/03

19 iulie 2018

Ghid revizuit privind procedurile și metodologiile comune pentru procesul de supraveghere și evaluare (SREP) și pentru simulările de criză de supraveghere, de modificare a Ghidului EBA/GL/2014/13 din 19 decembrie 2014

1. Obligații de conformare și de raportare

Statutul prezentului ghid

1. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010¹. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta ghidul.
2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate de supraveghere în cadrul Sistemului European de Supraveghere Financiară sau privind modul în care dreptul Uniunii Europene trebuie aplicat într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze și să îl integreze în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor de supraveghere ale acestora), inclusiv în cazurile în care anumite puncte din cuprinsul documentului sunt adresate în primul rând instituțiilor.

Cerințe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze prezentelor orientări sau, în caz contrar, să prezinte motivele neconformării, până la ([zz.II.aaaa]). În lipsa unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu au respectat recomandările. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE la adresa compliance@eba.europa.eu, cu mențiunea „EBA/GL/2018/03”. Notificările trebuie transmise de persoane care au competența necesară pentru a raporta conformitatea, în numele autorităților competente din care fac parte. Orice schimbare cu privire la situația conformării trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.
4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p.12).

2. Obiectul și domeniul de aplicare

Obiectul

5. Acest ghid modifică Ghidul privind procedurile și metodologiile comune pentru procesul de supraveghere și evaluare (SREP) din 19 decembrie 2014 (EBA/GL/2014/13, denumit în continuare „ghidul”).
6. Dispozițiile din ghid care nu sunt modificate prin acest ghid rămân în vigoare și continuă să se aplice.

Data aplicării

7. Prezentul ghid se aplică începând de la 1 ianuarie 2019.

3. Modificări asupra Ghidului privind procedurile și metodologiile comune pentru procesul de supraveghere și evaluare (SREP)

(1). Sintagma „și pentru simulările de criză de supraveghere” se adaugă la titlul ghidului.

(2). La sfârșitul punctului 1 din ghid se adaugă următoarea frază:

„În plus, prezentul ghid are rolul de a stabili metodologiile comune care să fie aplicate de autoritățile competente atunci când efectuează simulări de criză de supraveghere în contextul procesului de supraveghere și evaluare (SREP), conform articolului 100 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE.”

(3). Următoarea frază se adaugă ca punctul 2 din ghid:

„Prezentul ghid nu stabilește metodologii pentru simulările de criză efectuate de ABE în cooperare cu alte autorități competente conform articolului 22 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010; acesta descrie însă simulările de criză și ajută la stabilirea unui context adecvat pentru luarea în considerare a viitoarelor simulări de criză efectuate de ABE în cadrul seriei de simulări de criză de supraveghere.”

(4). Punctul 3 din ghid se modifică după cum urmează:

a. Următorul text este introdus înaintea primei fraze:

„Dacă nu se prevede altfel, termenii folosiți și definiți în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, Directiva 2013/36/UE, Directiva 2014/59/UE sau în Ghidul ABE privind simulările de criză în cadrul instituțiilor au același înțeles în prezentul ghid.”

b. După definiția „cerințelor privind amortizorul de capital” se introduce următoarea definiție:

„Instituție consolidantă” înseamnă o instituție obligată să respecte cerințele prudențiale pe baza situației consolidate, în conformitate cu Partea 1 Titlul 2 Capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

c. Definiția „riscului de tehnologia informației și comunicațiilor (ICT)” se înlocuiește cu următoarea:

„Risc de tehnologia informației și comunicațiilor (ICT)” înseamnă riscul de pierderi din cauza încălcării confidențialității, pierderea integrității sistemelor și a datelor, caracterul necorespunzător sau ineficacitatea sistemelor și datelor sau incapacitatea de a schimba tehnologia informației într-o perioadă de timp și la un cost rezonabil, atunci când cerințele de mediu sau de afaceri se schimbă (agilitate).

d. După definiția „scorului general SREP” se introduc următoarele două definiții:

- i. „Recomandări privind Pilonul 2 (P2G)” înseamnă nivelul și calitatea fondurilor proprii pe care instituția ar trebui să le mențină în plus față de cerința globală de capital, stabilite conform criteriilor prevăzute în acest ghid.
- ii. „Cerințe privind Pilonul 2 (P2R)” sau „cerințe de fonduri proprii suplimentare” înseamnă cerințele de fonduri proprii suplimentare impuse conform articolului 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE.
- e. După definiția „apetitului la risc” se introduce următoarea definiție:
„Scor de risc” înseamnă expresia numerică ce sintetizează opinia supraveghetorilor privind riscul individual pentru capital, lichiditate și finanțare și reprezintă probabilitatea ca un risc să aibă un impact prudentțial semnificativ asupra instituției (de exemplu, pierderi potențiale) având în vedere procedurile de administrare și control al riscurilor și înainte de a analiza capacitatea instituției de a atenua riscul prin resurse de capital sau de lichiditate disponibile.
- f. După definiția „împrumutaților neacoperiți față de riscuri” se introduce următoarea definiție:
„Scor pentru viabilitate” înseamnă expresia numerică ce sintetizează opinia supraveghetorilor asupra unui element SREP și reprezintă o indicație a riscului asupra viabilității instituției, care provine din elementul SREP evaluat.

(5). La punctul 9 din ghid, se șterge sintagma „care sunt sintetizate și în figura 1” și se elimină Figura 1.

(6). Se înlocuiește punctul 26 din ghid cu:

„Autoritățile competente trebuie să stabilească scoruri de risc și de viabilitate pentru a sintetiza rezultatele evaluării diferitelor categorii de risc și elementelor din cadrul SREP. Următoarele puncte descriu abordarea generală a sistemului de punctare, detaliată în titlurile specifice elementelor.”

(7). După punctul 26 din ghid se introduc următoarele puncte:

„26a Autoritățile competente trebuie să acorde scoruri de risc pentru riscurile individuale pentru capital în conformitate cu criteriile specificate la Titlul 6, precum și scoruri pentru riscurile pentru lichiditate și finanțare, în conformitate cu criteriile specificate la Titlul 8. Aceste scoruri reprezintă probabilitatea ca un risc să aibă un impact prudentțial semnificativ asupra instituției (de exemplu, pierdere potențială), înainte de aprecierea capacității instituției de a atenua riscul prin resurse de capital sau de lichiditate disponibile.

26b Autoritățile competente trebuie să acorde separat scoruri pentru a sintetiza nivelul de risc pentru viabilitatea instituției pe baza rezultatelor evaluării celor patru elemente SREP:

- i. modelul de afaceri și strategie, conform criteriilor specificate la Titlul 4;
- ii. cadrul de administrare a activității și mecanismele de control la nivelul instituției, conform criteriilor specificate la Titlul 5;
- iii. adecvarea capitalului, conform criteriilor specificate la Titlul 7; și
- iv. adecvarea lichidității, conform criteriilor specificate la Titlul 9.

26c În ceea ce privește adecvarea capitalului și adecvarea lichidității, aceste scoruri reprezintă opinia de supraveghere privind capacitatea resurselor de capital și lichiditate ale instituției de a atenua/acoperi riscurile individuale pentru capital și pentru lichiditate și finanțare, conform Titlurilor 6 și 8, și/sau alte elemente pentru care s-au stabilit fonduri proprii suplimentare, conform Titlului 7.

26d Autoritățile competente trebuie să acorde și un scor general SREP conform criteriilor specificate la Titlul 10. Acest scor trebuie acordat pe baza raționamentului de supraveghere și reprezintă opinia de supraveghere asupra viabilității generale a instituției pe baza imaginii de ansamblu a amenințărilor la adresa viabilității provenind din cele patru elemente SREP (modelul de afaceri și strategie, cadrul de administrare a activității și mecanismele de control la nivelul instituției, adecvarea capitalului și adecvarea lichidității), luând în calcul rezultatele evaluării riscurilor individuale pentru capital, lichiditate și finanțare.”

(8). Prima propoziție de la punctul 28 din ghid se înlocuiește cu:

„În evaluarea elementelor individuale SREP, autoritățile competente trebuie să utilizeze o scară de risc – 1 (risc mic), 2 (risc mic spre mediu), 3 (risc mediu spre ridicat) și 4 (risc ridicat) – care să reflecte opinia de supraveghere pe baza tabelelor relevante de atribuire a scorului de la fiecare titlu specific elementelor.”

(9). Punctul 29 din ghid se înlocuiește cu:

„La punerea în aplicare a ghidului, autoritățile competente pot introduce metodologii de cumulare pentru cumularea scorurilor corespunzătoare riscurilor individuale pentru capital și lichiditate și finanțare. Autoritățile competente pot introduce și un sistem mai detaliat de atribuire a scorului pentru uzul lor intern, cum ar fi planificarea resurselor, cu condiția să se respecte cadrul general de atribuire a scorului prevăzut în prezentul ghid.”

(10). După punctul 29 din ghid se adaugă următorul subtitlu:

„2.2.1 Scorurile pentru risc

(11). Punctul 30 din ghid se înlocuiește cu:

„Autoritățile competente trebuie să se asigure că prin atribuirea scorurilor pentru riscurile individuale pentru capital, lichiditate și finanțare, acestea oferă o indicație a unui eventual impact prudențial al unui risc asupra instituției (de exemplu, pierdere potențială) după ce s-a analizat calitatea mecanismelor de control al riscurilor pentru atenuarea acestui impact (risc rezidual), dar înainte de a analiza resursele de capital și lichiditate.”

(12). După punctul 30 din ghid se introduc următoarele alineate:

„36. Autoritățile competente trebuie să stabilească scorul de risc în mod predominant printr-o evaluare a riscului inerent, dar trebuie să reflecte și considerațiile privind mecanismele de administrare și control al riscurilor. În special, caracterul adecvat al procedurilor de administrare și control poate mări sau – în unele cazuri – reduce riscul unui impact prudențial semnificativ (considerațiile privitoare la riscul inerent pot supraestima sau

subestima nivelul de risc în funcție de eficiența procedurilor de administrare și control). Evaluarea riscului inerent și a eficienței administrării și sistemului de control trebuie efectuată în raport cu considerațiile menționate în tabelele 4-7, 9 și 10.”

„37. La punerea în aplicare a acestui ghid, autoritățile competente pot utiliza metode diferite pentru a stabili scorurile de risc individual. Nivelurile de risc inerent și calitatea administrării riscului și a sistemului de control pot fi punctate separat (obținând astfel un scor intermediar și unul final) sau cumulat.”

(13). Înainte de punctul 31 din ghid se adaugă următorul subtitlu:

„2.2.2. Scoruri pentru viabilitate”.

(14). Punctul 31 din ghid se înlocuiește după cum urmează:

„Autoritățile competente trebuie să se asigure că la atribuirea unui scor pentru modelul de afaceri, cadrul de administrare a activității și mecanismele de control de la nivelul instituției, adecvarea capitalului și adecvarea lichidității se ating următoarele obiective:

- i. de a oferi o indicație privind riscurile la adresa viabilității instituției provenind din elementele SREP evaluate, date fiind evaluările individuale ale acestora, conform titlurilor 4, 5, 7 și 9;
- ii. de a indica probabilitatea necesității de a lua măsuri de supraveghere pentru abordarea problemelor conform criteriilor specificate la Titlul 10²;
- iii. de a constitui un factor declanșator pentru decizia privind necesitatea de a lua măsuri de intervenție timpurie³ în conformitate cu Ghidul ABE privind indicatorii de declanșare pentru utilizarea măsurilor de intervenție timpurie; și
- iv. de a ajuta la prioritizarea și planificarea resurselor de supraveghere și la stabilirea priorităților în cadrul Programului de supraveghere prudențială (SEP).”

(15). După punctul 31 din ghid se adaugă următorul subtitlu:

„2.2.3 Scoruri pentru evaluarea generală SREP”.

(16). Punctul 32 din ghid se înlocuiește cu:

„Autoritățile competente trebuie să se asigure că prin atribuirea unui scor pentru evaluarea generală SREP pe baza imaginii de ansamblu a riscurilor puse de cele patru elemente SREP se ating următoarele obiective:

- i. de a oferi o indicație privind viabilitatea generală a instituției;
- ii. și dacă instituția este „în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate” în sensul articolului 32 din Directiva 2014/59/UE;
- iii. de a indica probabilitatea necesității de a lua măsuri de supraveghere pentru abordarea problemelor conform criteriilor specificate la Titlul 10;

² Indiferent de scorul pentru adecvarea capitalului, fondurile proprii suplimentare trebuie stabilite conform Titlului 7 și Titlului 10.3.

³ Ghidul ABE privind indicatorii de declanșare pentru utilizarea măsurilor de intervenție timpurie ([EBA/GL/2015/03](#)).

- iv. de a constitui un factor declanșator pentru decizia privind necesitatea de a lua măsuri de intervenție timpurie, în conformitate cu Ghidul ABE privind indicatorii de declanșare pentru utilizarea măsurilor de intervenție timpurie; și
- v. de a ajuta la prioritizarea și planificarea resurselor de supraveghere și la stabilirea priorităților în cadrul Programului de supraveghere prudențială.”

(17). La punctul 33 din ghid, cuvântul „general” se scrie cu majusculă.

(18). La punctul 37 din ghid, „conducerea superioară” este definită „așa cum este definită la articolul 3 punctul 9 din Directiva 2013/36/UE”, iar cuvântul „spcific” este înlocuit cu „specific”.

(19). La punctul 80 din ghid, după cuvântul „scor” se adaugă cuvintele „pentru viabilitate”.

(20). Tabelul 2 din ghid se modifică după cum urmează:

- a. În primul rând, cuvântul „imperceptibil” se înlocuiește cu „de nivel mic”.
- b. În al doilea rând, cuvântul „scăzut” se înlocuiește cu „mic spre mediu”.
- c. În al treilea rând, cuvintele „spre mare” se adaugă după „mediu”.

(21). Titlul 5 din ghid se înlocuiește după cum urmează:

Titlul 5 Evaluarea cadrului de administrare a activității și a mecanismelor de control la nivelul instituției

5.1 Considerații generale

88. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă mecanismele aferente cadrului de administrare a activității unei instituții sunt adecvate și proporționale cu profilul de risc, modelul de afaceri, natura, mărimea și complexitatea instituției. Acestea trebuie să determine gradul de conformitate al instituției cu cerințele UE aplicabile privind existența unui cadru solid de administrare a activității. Autoritățile competente trebuie să evalueze în special dacă cadrul de administrare a activității asigură o administrare solidă a riscurilor și include mecanisme eficiente de control intern. Autoritățile competente trebuie să determine dacă există riscuri semnificative generate de un cadru de administrare a activității ineficient, precum și efectul potențial al acestora asupra sustenabilității instituției.
89. În cadrul SREP, evaluarea cadrului de administrare a activității și a mecanismelor de control la nivelul instituției trebuie să includă evaluarea următoarelor aspecte:
- a. cadrul general de administrare a activității;
 - b. componența, organizarea și funcționarea organului de conducere și, acolo unde există, comitetele acestuia;
 - c. cultura corporativă și cultura privind riscurile;
 - d. politicile și practicile de remunerare;
 - e. cadrul de control intern, care trebuie să includă o structură organizațională clară și să asigure funcționarea independentă și eficace a funcțiilor de administrare a riscurilor, de conformitate și de audit intern;
 - f. cadrul de administrare a riscurilor, inclusiv ICAAP, ILAAP și procesele de aprobare a noilor produse;
 - g. procedurile administrative și contabile;
 - h. acordurile de externalizare;

- i. sistemele informaționale și continuitatea activității; și
- j. consecvența și credibilitatea sistemului de planificare a redresării.

90. Evaluarea cadrului de administrare a activității trebuie să constituie o sursă informativă pentru evaluarea procedurilor de administrare și control al riscurilor din titlurile 6 și 8, precum și pentru evaluarea ICAAP și ILAAP din evaluarea SREP a capitalului (titlul 7) și evaluarea SREP a lichidității (titlul 9). De asemenea, analiza individuală a riscurilor pentru calculele/estimările de capital ICAAP menționate la titlul 7, precum și orice deficiențe identificate la acest punct, trebuie să constituie o sursă informativă pentru evaluarea cadrului general ICAAP supus evaluării la acest titlu.

5.2 Cadrul general de administrare a activității

91. În concordanță cu Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității, Ghidul comun al ESMA și ABE privind evaluarea adecvării membrilor organului de conducere și a persoanelor care dețin funcții cheie și Ghidul ABE privind cerințele de publicare,⁴ evaluarea cadrului de administrare a activității de către autoritățile competente trebuie să includă evaluarea măsurii în care instituția demonstrează cel puțin următoarele:
- a. responsabilitățile organului de conducere sunt clar definite, făcându-se distincția între funcția de conducere (executivă) și funcția de supraveghere (neexecutivă), și a fost pus în aplicare un cadru de administrare a activității adecvat;
 - b. a fost stabilită o structură organizațională solidă și transparentă cu responsabilități clar definite, inclusiv cele ale organului de conducere și ale comitetelor sale;
 - c. organul de conducere a stabilit și a asigurat punerea în aplicare a unei strategii de afaceri și de administrare a riscurilor, inclusiv stabilirea apetitului la risc al instituției, la nivel individual și consolidat, cu implicarea corespunzătoare a organului de conducere în funcția sa de supraveghere;
 - d. politicile privind riscurile și punerea lor în aplicare, inclusiv comunicarea și formarea, sunt adecvate;
 - e. a fost pus în aplicare un proces de selecție și de evaluare a adecvării persoanelor care dețin funcții-cheie;
 - f. a fost pus în aplicare un cadru adecvat și eficace de administrare a activității și de control intern, care include o structură organizatorică clară și care asigură funcționarea independentă și eficace a funcțiilor de administrare a riscurilor, de

⁴ Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității ([EBA/GL/2017/11](#)), [Ghidul comun al ESMA și ABE privind evaluarea adecvării membrilor organului de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie](#) ([EBA/GL/2017/12](#)) și [Ghidul ABE privind cerințele de publicare în temeiul părții a opta din Regulamentul \(UE\) nr. 575/2013](#) ([EBA/GL/2016/11](#)).

conformitate și de audit intern, care dețin suficientă autoritate, statut și resurse pentru a-și îndeplini funcțiile;

- g. au fost puse în aplicare⁵ o politică de remunerare și practici de remunerare care sunt în conformitate cu principiile prevăzute la articolele 92-95 din Directiva 2013/36/UE și în Ghidul ABE privind politicile solide de remunerare conform articolului 74 alineatul (3) și articolului 75 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE⁶;
- h. au fost luate măsuri care vizează asigurarea integrității sistemelor de contabilitate și raportare financiară, inclusiv a mecanismelor de control financiar și operațional, precum și a conformității cu legea și standardele relevante;
- i. au fost puse în aplicare o politică și o strategie de externalizare care iau în considerare impactul externalizării asupra activității instituției și riscurile cu care se confruntă aceasta;⁷
- j. cadrul de administrare a activității este stabilit, monitorizat și evaluat periodic de organul de conducere; și
- k. cadrul de administrare a activității este transparent pentru părțile interesate, inclusiv pentru acționari.

5.3 Organizarea și funcționarea organului de conducere

92. În conformitate cu articolul 74 și cu articolul 91 alineatul (12) din Directiva 2013/36/UE, cu Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității și cu Ghidul comun al ESMA și ABE privind evaluarea adecvării membrilor organului de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă:
- a. s-au luat și s-au aplicat în mod efectiv măsuri care vizează asigurarea adecvării organului de conducere, atât la nivel individual, cât și la nivel colectiv și a adecvării la nivel individual a persoanelor care dețin funcții-cheie, la numire, în caz de schimbări semnificative (de exemplu, cele care au impact asupra condițiilor evaluate în contextul determinării aptitudinilor inițiale și al evaluării corespunzătoare) și în mod permanent, inclusiv notificarea autorităților competente relevante⁸;

⁶ Ghidul ABE privind politicile solide de remunerare [EBA/GL/2015/22](#)

⁷ [Ghidul CEBS privind externalizarea](#), publicat la 14.12.2006; Ghidul CEBS va fi actualizat și înlocuit cu Ghidul ABE privind externalizarea.

⁸ Vezi și Ghidul comun al ESMA și ABE privind evaluarea adecvării membrilor organului de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie ([ESMA/2016/1529](#))

- b. componența, numărul de membri și planificarea succesiunii membrilor organului de conducere sunt adecvate;
- c. a fost avută în vedere diversitatea la recrutarea membrilor organului de conducere;
- d. există o interacțiune eficientă între funcția de conducere și funcția de supraveghere ale organului de conducere;
- e. în funcția sa de conducere, organul de conducere administrează afacerea în mod corespunzător și în funcția sa de supraveghere, organul de conducere supraveghează și monitorizează acțiunile și deciziile organului de conducere în funcția sa de conducere;
- f. membrii organului de conducere acționează dând dovadă de o gândire independentă;
- g. membrii organului de conducere alocă suficient timp pentru îndeplinirea funcțiilor lor;
- h. este respectată limita numărului de mandate pentru instituțiile semnificative stabilită la articolul 91 alineatul (3) din Directiva 2013/36/UE;
- i. există practici și proceduri adecvate aferente cadrului de administrare a activității pentru organul de conducere și comitetele acestuia, dacă au fost înființate; și
- j. organul de conducere, în funcția sa de conducere și în funcția sa de supraveghere, și comitetul de administrare a riscurilor, dacă a fost înființat, au acces corespunzător la informațiile despre situația de risc a instituției.

5.4 Cultura corporativă și cultura privind riscurile, la nivelul instituției

- 93. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția are o structură corporativă corespunzătoare și transparentă „adecvată scopului” și o cultură corporativă și o cultură privind riscurile solide, cuprinzătoare și pe măsura naturii, amplitudinii și complexității riscurilor inerente modelului de afaceri și activităților instituției și consecvente cu apetitul la risc al instituției.
- 94. În concordanță cu Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă:
 - a. organul de conducere cunoaște și înțelege structura juridică, organizatorică și operațională a instituției (pe baza principiului „cunoaște-ți structura”) și se asigură că este în concordanță cu strategiile de afaceri și de administrare a riscurilor aprobate, precum și cu apetitul la risc;

- b. instituțiile nu au stabilit structuri complexe netransparente sau inutile care nu au o nicio motivație economică clară sau niciun scop juridic, iar atunci când stabilește structuri, organul de conducere înțelege aceste structuri, precum și scopul acestora și riscurile specifice asociate lor, și se asigură că funcțiile de control intern sunt implicate în mod corespunzător;
- c. instituțiile au dezvoltat și au integrat o cultură privind riscurile la nivelul instituției, întemeiată pe o deplină înțelegere și o perspectivă holistică asupra riscurilor cu care se confruntă acestea și a modului de administrare a riscurilor, în funcție de apetitul la risc al instituției;
- d. cultura etică la nivelul instituției și cultura privind riscurile creează un mediu de comunicare deschisă și o dezbatere eficace în care procesele decizionale promovează o serie de opinii (de exemplu, prin includerea de membri independenți în comitetele organului de conducere);
- e. instituțiile au pus în aplicare procese și proceduri independente de denunțare a neregulilor;
- f. instituțiile gestionează în mod corespunzător conflictele de interese la nivelul instituției și au stabilit o politică privind conflictele de interese folosită de personal în gestionarea conflictelor dintre interesele personale ale angajaților și interesul instituției; și
- g. există o comunicare clară, fermă și eficientă a strategiilor, valorilor instituției, codului de conduită, politicilor de risc și a celorlalte politici către întregul personal relevant, și cultura privind riscurile se aplică la toate nivelurile instituției.

5.5 Politicile și practicile de remunerare

95. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția are o politică și practici de remunerare, astfel cum este prevăzut la articolele 92-95 din Directiva 2013/36/UE, pentru personalul ale cărui activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituției, precum și politici de remunerare adecvate pentru întreg personalul. În concordanță cu Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității și Ghidul ABE privind politicile solide de remunerare,⁹ autoritățile competente trebuie să evalueze dacă:

- a. politica de remunerare este aliniată la strategiile instituției de afaceri și de administrare a riscurilor, la cultura și valorile instituției, interesele pe termen lung ale instituției și la măsurile luate pentru a evita conflictele de interese, nu

⁹ Ghidul ABE privind politicile solide de remunerare și informațiile publicate ([EBA/GL/2015/22](#))

încurajează asumarea unor riscuri excesive și este menținută, aprobată și supravegheată de către organul de conducere;

- b. angajații ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituției (personal identificat) sunt identificați în mod corespunzător, iar Regulamentul (UE) nr. 604/2014 se aplică în mod corect, mai ales cu privire la:
 - i. aplicarea de criterii calitative și cantitative pentru identificarea angajaților; și
 - ii. dispozițiile privind excluderea angajaților care sunt identificați doar în baza criteriilor cantitative menționate la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 604/2014;
- c. combinația dintre remunerația variabilă și remunerația fixă este adecvată, dispozițiile privind limitarea componentei de remunerație variabilă la 100 % din componenta de remunerație fixă (200 % cu aprobarea acționarilor) sunt respectate, iar remunerația variabilă nu se plătește prin vehicule sau metode care facilitează eludarea îndeplinirii cerințelor prevăzute în Directiva 2013/36/UE sau în Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și
- d. remunerația variabilă pentru personalul identificat este bazată pe performanță, cerințele privind amânarea, retenția, plata în instrumente și aplicarea principiilor „malus” și „clawback” sunt respectate, iar instituția nu folosește vehicule sau practici de sustragere de la cerințele privind remunerația.

5.6 Cadrul de control intern

- 96. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția are un cadru de control intern adecvat. Această evaluare trebuie să aibă în vedere cel puțin dacă:
 - a. instituția are politici de control intern adecvate scrise și a instituit un cadru de control intern la nivelul unităților operaționale și la nivelul funcțiilor de control independente;
 - b. există un proces decizional clar, cu o alocare clară a responsabilităților pentru punerea în aplicare a cadrului de control intern și a componentelor acestuia;
 - c. există o separare adecvată a responsabilităților în cazul activităților conflictuale;
 - d. toate funcțiile independente de control intern sunt eficiente și dispun de resursele, autoritatea și statutul necesare pentru a-și îndeplini misiunea, precum și de acces direct la organul de conducere, inclusiv la organul de conducere în funcția sa de supraveghere;

- e. cadrul de control intern este pus în aplicare în toate domeniile de activitate ale instituției, unitățile operaționale și unitățile suport având responsabilitatea primară pentru instituirea și menținerea unor proceduri adecvate de control intern și de administrare a riscurilor;
- f. există un schimb de informații necesare, într-un mod care să asigure faptul că organul de conducere, liniile de activitate și unitățile interne, inclusiv fiecare funcție de control intern, au capacitatea de a-și îndeplini sarcinile;
- g. instituția are un proces și o politică de aprobare a produselor noi, inclusiv un proces pentru schimbări semnificative, cu un rol specificat clar pentru funcțiile independente de administrare a riscurilor și de conformitate, aprobate de către organul de conducere;
- h. instituția are capacitatea de a elabora rapoarte privind riscurile, pe care le utilizează în scopuri administrative și aceste rapoarte de riscuri sunt:
 - i. precise, cuprinzătoare, clare și utile; și
 - ii. elaborate și comunicate părților relevante cu frecvența corespunzătoare; și
- i. recomandările funcției de audit fac obiectul unei proceduri oficiale de monitorizare de către nivelurile corespunzătoare de conducere, în scopul asigurării și raportării soluționării eficiente și prompte a acestora.

2.6.1 Funcția de audit intern

97. În concordanță cu Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția a stabilit o funcție de audit intern independentă și eficientă care:
- a. este organizată în conformitate cu standardele profesionale naționale și internaționale;
 - b. are scopul, autoritatea și responsabilitatea definite într-un mandat care recunoaște standardele profesionale și care este aprobat de către organul de conducere;
 - c. dispune de resursele necesare și de statutul adecvat pentru realizarea sarcinilor sale;
 - d. are independența sa organizațională și obiectivitatea auditorilor interni asigurate inclusiv printr-o separare corespunzătoare a responsabilităților, având un conducător independent cu autoritate suficientă și cu acces și linii de raportare directe la organul de conducere;

- e. evaluează gradul de adecvare a cadrului de administrare a activității, inclusiv dacă politicile și procedurile existente rămân adecvate și se conformează cerințelor legale și de reglementare, deciziilor organului de conducere, apetitului la risc și strategiei instituției;
- f. evaluează dacă procedurile sunt aplicate corect și eficient (de exemplu, dacă tranzacțiile se conformează cerințelor de conduită, dacă nivelul de risc efectiv întâmpinat se conformează cu apetitul la risc și limitele acestuia etc.);
- g. evaluează suficiența, calitatea și eficacitatea măsurilor de control aplicate și a raportării efectuate de către unitățile operaționale și de către funcțiile de administrare a riscurilor și de conformitate;
- h. acoperă în mod adecvat toate aspectele într-un plan de audit bazat pe riscuri, inclusiv ICAAP, ILAAP și NPAP; și
- i. determină dacă instituția aderă la politicile interne și la legislația UE și legislația națională relevante și abordează orice abatere de la acestea.

5.7 Cadrul de administrare a riscurilor

98. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția a instituit un cadru adecvat de administrare a riscurilor și procese de administrare a riscurilor. Autoritățile competente trebuie să analizeze cel puțin:

- a. dacă strategia privind administrarea riscurilor, apetitul la risc și cadrul de administrare a riscurilor sunt adecvate și aplicate la nivel individual și consolidat;
- b. cadrele ICAAP și ILAAP;
- c. capacitățile de simulare de criză și rezultatele;
- d. dacă instituția a stabilit o funcție de administrare a riscurilor independentă pentru întreaga instituție, care este implicată activ în elaborarea strategiei privind administrarea riscurilor a instituției și în toate deciziile importante de administrare a riscului, și care oferă organului de conducere și unităților operaționale toate informațiile relevante privitoare la riscuri;
- e. dacă instituția are un conducător al funcției de administrare a riscurilor cu suficientă expertiză, independență și vechime, și, dacă este cazul, cu acces direct la organul de conducere în funcția sa de supraveghere;
- f. dacă funcția independentă de administrare a riscului asigură faptul că procesele de măsurare, evaluare și monitorizare a riscurilor la nivel de instituție sunt adecvate; și

- g. dacă instituția a pus în aplicare politici și proceduri pentru identificarea, măsurarea, monitorizarea, atenuarea și raportarea riscurilor și concentrării riscurilor asociate și dacă acestea sunt în concordanță cu limitele de risc și cu apetitul la risc ale instituției sau dacă sunt aprobate de organul de conducere.

2.7.1 Cadrul și strategia privind apetitul la risc

99. La evaluarea cadrului de administrare a riscurilor, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere măsura în care acesta este integrat și modul în care influențează strategia generală a instituției. Autoritățile competente trebuie să evalueze în mod specific dacă există legături adecvate și consecvente între strategia de afaceri, strategia privind administrarea riscurilor, apetitul la risc și cadrul de administrare a riscurilor, și cadrele de administrare a capitalului și lichidității.

100. La evaluarea strategiei privind administrarea riscurilor, apetitului la risc și cadrului de administrare a riscurilor unei instituții, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă:

- a. responsabilitatea organului de conducere privind strategia privind administrarea riscurilor, apetitul la risc și cadrul de administrare a riscului este exercitată în practică prin trasarea direcțiilor și supraveghere adecvate;
- b. strategia privind administrarea riscurilor și apetitul la risc iau în considerare toate riscurile semnificative la care este expusă instituția și cuprinde limite de risc, toleranțe și praguri;
- c. strategia privind administrarea riscurilor și apetitul la risc sunt coerente și implementate;
- d. cadrul privind apetitul la risc este anticipativ și conform cu orizontul de planificare strategică stabilit în strategia de afaceri și este revizuit periodic;
- e. strategia privind administrarea riscurilor și apetitul la risc iau în considerare în mod corespunzător toleranța la risc și resursele financiare ale instituției (mai exact, apetitul la risc trebuie să fie conform cu cerințele de supraveghere privind fondurile proprii și lichiditatea, precum și cu alte măsuri și cerințe de supraveghere); și
- f. declarația privind strategia privind administrarea riscurilor și apetitul la risc sunt documentate în scris și există elemente de probă privind comunicarea acestora angajaților instituției.

2.7.2 Cadrele ICAAP și ILAAP

101. Autoritățile competente trebuie să analizeze periodic procesele ICAAP și ILAAP ale instituțiilor pe baza informațiilor obținute de la instituții în conformitate cu Ghidul ABE

privind informațiile ICAAP și ILAAP colectate în scopul evaluării SREP¹⁰ și să stabilească (1) soliditatea, (2) eficacitatea și (3) caracterul cuprinzător al acestora conform criteriilor prevăzute în această secțiune. Autoritățile competente trebuie să evalueze și modul în care procesele ICAAP și ILAAP sunt integrate în practicile generale de administrare a riscurilor și de administrare strategică, inclusiv în planificarea capitalului și a lichidității.

102. Aceste evaluări trebuie să contribuie la calcularea cerințelor privind fondurile proprii suplimentare și la evaluarea adecvării capitalului, astfel cum sunt prezentate la titlul 7, precum și la evaluarea adecvării lichidității, astfel cum este prezentată la titlul 9.

Soliditatea proceselor ICAAP și ILAAP

103. Pentru a evalua soliditatea proceselor ICAAP și ILAAP, autoritățile competente trebuie să analizeze dacă politicile, procesele, datele și modelele care reprezintă ICAAP și ILAAP sunt proporționale cu natura, amploarea și complexitatea activităților instituției. În acest sens, autoritățile competente trebuie să evalueze caracterul adecvat al proceselor ICAAP și ILAAP pentru evaluarea și menținerea unui nivel adecvat de capital intern și lichiditate pentru a acoperi riscurile la care este expusă sau este susceptibilă de a fi expusă instituția și pentru a lua decizii de afaceri (de exemplu, pentru alocarea de capital în planul de afaceri), inclusiv în condiții de criză conform Ghidului ABE privind simulările de criză în cadrul instituțiilor¹¹.

104. În cadrul evaluării solidității proceselor ICAAP și ILAAP, autoritățile competente trebuie să analizeze, după caz:

- a. dacă metodologiile și ipotezele aplicate de instituții sunt adecvate și coerente în privința riscurilor, dacă se întemeiază pe date empirice solide, dacă utilizează parametri calibrați cu fiabilitate și dacă se aplică în egală măsură pentru cuantificarea riscurilor și administrarea capitalului și a lichidității;
- b. dacă nivelul de încredere este conform cu apetitul la risc și dacă ipotezele de diversificare internă reflectă modelul de afaceri și strategiile de risc;
- c. dacă definiția și componența resurselor interne disponibile de capital și lichiditate luate în considerare de către instituție pentru ICAAP și ILAAP sunt conforme cu riscurile măsurate de către instituție și dacă acestea sunt eligibile pentru calculul amortizoarelor de fonduri proprii și de lichiditate; și
- d. dacă distribuția/alocarea resurselor disponibile de capital intern și lichiditate pe linii de activitate sau între entități juridice reflectă în mod corect riscul la care fiecare dintre acestea este expusă sau este susceptibilă de a fi expusă și dacă

¹⁰ Ghidul ABE privind informațiile ICAAP și ILAAP colectate în scopul evaluării SREP ([EBA/GL/2016/10](#))

¹¹ [Ghidul ABE privind simulările de criză în cadrul instituțiilor](#).

aceasta ia în considerare în mod corect constrângerile legale sau operaționale cu privire la transferabilitatea acestor resurse.

Eficacitatea proceselor ICAAP și ILAAP

105. Când se evaluează eficacitatea ICAAP și ILAAP, autoritățile competente trebuie să examineze utilizarea acestora în procesul decizional și administrativ la toate nivelurile instituției (de exemplu, stabilirea limitelor, măsurarea performanței etc.). Autoritățile competente trebuie să evalueze modul în care instituția utilizează ICAAP și ILAAP în cadrul administrării de către aceasta a riscurilor, a capitalului și a lichidității (testul de utilizare). Evaluarea trebuie să ia în considerare interconexiunile și funcționarea interdependentă dintre ICAAP și ILAAP cu cadrul privind apetitul la risc, administrarea riscurilor, administrarea lichidității și a capitalului, inclusiv strategiile anticipative de finanțare, precum și dacă acestea sunt adecvate pentru modelul de afaceri și complexitatea instituției.
106. În acest sens, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția are politici, proceduri și instrumente pentru a facilita:
- a. identificarea clară a funcțiilor și/sau a comitetelor administrative responsabile pentru diferitele elemente ale ICAAP și ILAAP (de exemplu, modelarea și cuantificarea, auditul și validarea la nivel intern, monitorizarea și raportarea, escaladarea problemelor etc.);
 - b. planificarea capitalului și a lichidității: calcularea anticipativă a resurselor de capital și lichiditate (inclusiv în ipoteze de scenarii de criză) în legătură cu strategia generală sau cu tranzacții semnificative;
 - c. alocarea și monitorizarea resurselor de capital și lichiditate pe linii de activitate și tipuri de risc (de exemplu, limitele de risc definite pentru linii de activitate, entități sau riscuri individuale sunt conforme cu obiectivul de asigurare a adecvării generale a resurselor interne de capital și lichiditate ale instituției);
 - d. raportarea regulată și promptă a adecvării capitalului și lichidității către conducerea superioară și organul de conducere (în special, frecvența raportării trebuie să fie corespunzătoare evoluției riscurilor și volumului de activitate, amortizoarelor interne existente și procesului decizional intern, pentru a permite conducerii instituției să instituie măsuri de remediere înainte să fie pusă în pericol adecvarea capitalului și a lichidității); și
 - e. nivelul de cunoaștere și luarea de măsuri din partea conducerii superioare sau a organului de conducere atunci când este posibil ca strategia de afaceri și/sau tranzacțiile individuale semnificative să nu fie conforme cu ICAAP și capitalul intern disponibil (de exemplu, aprobarea de către conducerea superioară a unei tranzacții considerabile în cazul în care tranzacția poate produce un impact semnificativ

asupra capitalului intern disponibil) sau cu ILAAP și resursele interne de lichiditate disponibile.

107. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă organul de conducere demonstrează un nivel corespunzător de angajament și cunoaștere a proceselor ICAAP și ILAAP și a rezultatelor acestora. În mod specific, acestea trebuie să evalueze dacă organul de conducere aprobă cadrele și rezultatele ICAAP și ILAAP și, după caz, rezultatele validării interne a ICAAP și ILAAP.
108. Autoritățile competente trebuie să evalueze în ce măsură ICAAP și ILAAP sunt anticipative. În acest sens, autoritățile competente trebuie să evalueze coerența ICAAP și ILAAP cu planurile de capital și lichiditate și planurile strategice.

Caracterul cuprinzător al proceselor ICAAP și ILAAP

109. Autoritățile competente trebuie să evalueze măsura în care procesele ICAAP și ILAAP acoperă liniile de activitate, entitățile juridice și riscurile la care este expusă sau este susceptibilă de a fi expusă instituția, precum și conformitatea ICAAP și ILAAP cu cerințele legale. În mod specific, acestea trebuie să evalueze:
- a. dacă procesele ICAAP și ILAAP sunt implementate în mod omogen și proporțional pentru toate liniile de activitate și entitățile juridice relevante ale instituției sub aspectul identificării și evaluării riscurilor;
 - b. dacă procesele ICAAP și ILAAP acoperă toate riscurile semnificative, indiferent dacă riscurile sunt asociate entităților care nu sunt supuse consolidării [vehicul investițional special (SPV), entități cu scop special (SPE)]; și
 - c. cazurile în care o entitate are mecanisme sau procese de administrare a activității diferite de cele ale altor entități din cadrul grupului, dacă aceste devieri sunt justificate (de exemplu, adoptarea de modele avansate numai de către o parte din grup se poate justifica prin lipsa unor date suficiente pentru estimarea parametrilor în cazul unor linii de activitate sau entități juridice, cu condiția ca aceste linii de activitate sau entități juridice să nu reprezinte o sursă de concentrare a riscurilor pentru restul portofoliului).

2.7.3 Evaluarea simulărilor de criză ale instituțiilor

110. Autoritățile competente trebuie să analizeze și să evalueze programele de simulare de criză ale instituțiilor și conformarea acestora la cerințele Ghidului ABE privind evaluarea simulărilor de criză ale instituțiilor, în special în raport cu evaluarea programelor de simulare de criză, mecanismele de guvernare, infrastructura datelor, utilizarea simulărilor de criză în cadrul ICAAP și ILAAP și acțiunile administrative la care se face referire în titlul 4 din prezentul ghid.

111. Autoritățile competente trebuie să evalueze din punct de vedere calitativ programele de simulare de criză și din punct de vedere cantitativ rezultatele simulărilor de criză. Autoritățile competente trebuie să analizeze rezultatele evaluărilor calitative și cantitative împreună cu rezultatele simulărilor de criză de supraveghere (vezi titlul 12) în scopul evaluării adecvării de capital și de lichiditate a instituției și al stabilirii răspunsului de supraveghere corect pentru deficiențele identificate.
112. Mai mult, evaluările autorităților competente ale programelor de simulare de criză ale instituțiilor, precum și rezultatele diferitelor simulări de criză efectuate de o instituție în cadrul programului său de simulare de criză pot influența evaluarea diferitelor elemente SREP, în special:
- a. Identificarea eventualelor vulnerabilități sau deficiențe în procesele de administrare și control al riscurilor în zone individuale de risc. Acestea trebuie folosite ca sursă suplimentară de informații care trebuie avută în vedere de autoritățile competente la evaluarea riscurilor individuale pentru capital, astfel cum sunt menționate la titlul 6 din ghid, sau la evaluarea riscurilor pentru lichiditate și finanțare, astfel cum sunt menționate la titlul 8 din ghid. De exemplu, analizele de sensibilitate și analizele de scenariu efectuate de o instituție pot fi folosite pentru a analiza sensibilitatea și caracterul adecvat al modelelor utilizate și cuantificarea riscurilor individuale.
 - b. Identificarea eventualelor deficiențe în mecanismele generale de guvernare sau de control la nivelul instituției. Acestea trebuie considerate de autoritățile competente o sursă suplimentară de informații în scopul evaluării SREP a mecanismelor de administrare a activității și de control la nivelul instituției. În plus, rezultatele simulărilor de criză ale unei instituții pot fi folosite în evaluarea planificării de capital a instituției și în special dimensiunea temporală a acesteia.
 - c. Cuantificarea cerințelor de lichiditate cantitative specifice în contextul evaluării adecvării de lichiditate, în special în situațiile în care o autoritate competentă nu a elaborat valori de referință de supraveghere specifice pentru cerințele de lichiditate sau în care aceasta nu aplică simulările de criză de lichiditate de supraveghere.

Evaluarea calitativă a programelor de simulare de criză ale instituțiilor

113. Pentru a facilita evaluarea calitativă, autoritățile competente trebuie să solicite instituțiilor să furnizeze informații despre modul de organizare al programului lor de simulare de criză în raport cu toate aspectele menționate mai sus. Informațiile furnizate de instituții trebuie să se refere la arhitectura datelor și infrastructura IT, mecanisme de guvernare, metodologii, scenarii, ipoteze-cheie, rezultate și acțiuni administrative planificate.

114. Autoritățile competente trebuie să analizeze toate sursele relevante de informații privind programele și metodologiile de simulare a crizelor, inclusiv evaluările interne ale instituțiilor și validarea sau analizele asumate de funcțiile de control independente, precum și informațiile și estimările furnizate de terți, dacă este cazul.
115. Autoritățile competente trebuie, de asemenea, să intre în dialog cu organul de conducere și conducerea superioară a instituțiilor în legătură cu vulnerabilitățile majore macroeconomice și ale pieței financiare, precum și în legătură cu amenințările specifice instituției la adresa continuității activității instituțiilor, pentru a evalua modul în care instituțiile își administrează programele de simulare a crizelor.
116. La evaluarea programelor de simulare a crizelor și a rezultatelor simulărilor de criză, autoritățile competente trebuie să acorde o atenție deosebită caracterului adecvat al selecției scenariilor relevante, ipotezelor subiacente și metodologiilor, precum și al utilizărilor rezultatelor simulărilor de criză în mecanismul de administrare a riscurilor și conducere strategică al instituțiilor. În special, autoritățile competente trebuie să evalueze:
- a. măsura în care simulările de criză sunt integrate în cadrul de administrare a riscurilor unei instituții;
 - b. gradul de implicare a conducerii superioare și a organului de conducere în programul de simulare de criză;
 - c. integrarea simulărilor de criză și a rezultatelor acestora în procesul decizional din cadrul instituției; și
 - d. capacitatea instituției și infrastructura disponibilă, inclusiv a datelor, de a implementa programul de simulare de criză pe linii de activitate și entități individuale și la nivelul grupului, după caz.
117. La evaluarea programelor de simulare de criză, a rezultatelor simulărilor de criză și a măsurilor de administrare propuse, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere atât o perspectivă idiosincronică, cât și una la nivel de sistem. În mod specific, măsurile de administrare trebuie evaluate în primul rând dintr-o perspectivă internă cu privire la plauzibilitatea acestora, având în vedere elementele specifice unei instituții individuale. Autoritățile competente trebuie să analizeze măsurile de administrare și dintr-o perspectivă la nivel de sistem, fiind posibil ca alte instituții să aibă în vedere acțiuni similare, ceea ce ar putea fi neplauzibil într-un context care include întregul sistem.
118. La evaluarea măsurilor de administrare care au efect asupra capitalului sau poziției financiare generale a unei instituții, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere termenii de punere în aplicare a măsurii. Îndeosebi, măsurile de administrare trebuie finalizate și implementate în orizontul de timp al simulării de criză. Autoritățile

competente pot avea în vedere, dacă este cazul, și măsurile de administrare care vor fi finalizate mai târziu decât orizontul de timp al simulării de criză.

119. Autoritățile competente trebuie să aibă în vedere eficiența programelor de simulare de criză ale instituțiilor la identificarea vulnerabilităților operaționale relevante și să țină cont de aceasta la evaluarea viabilității modelului de afaceri al instituțiilor și a sustenabilității strategiilor lor (vezi titlul 4).
120. La evaluarea programelor de simulare de criză și a rezultatelor acestora în cazul grupurilor transfrontaliere, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere transferabilitatea capitalului și a lichidității între entitățile legale sau unitățile operaționale în condiții de criză, prezum și funcționarea mecanismelor de suport financiar stabilite în cadrul grupului, ținând cont de dificultățile de finanțare care sunt de așteptat în condiții de criză.

Evaluarea cantitativă a simulărilor de criză efectuate de instituții în cadrul proceselor ICAAP și ILAAP

121. Autoritățile competente, pe lângă efectuarea evaluării calitative menționate mai sus, trebuie să evalueze și să combată alegerea și utilizarea scenariilor și ipotezelor, severitatea și relevanța acestora în modelul de afaceri al instituției, precum și rezultatele acestor simulări de criză, în special raportat la simulările de criză efectuate în cadrul proceselor ICAAP și ILAAP (vezi secțiunea 5.7.2).
122. Autoritățile competente trebuie să se asigure că într-un scenariu de criză folosit în cadrul procesului ICAAP, rata de acoperire a capitalului este afectată negativ, de exemplu ca urmare a migrărilor ratingului de credit, reducerii marjelor dobânzii nete sau pierderilor tranzacționale. Autoritățile competente trebuie să aibă acces la detalii privind ipotezele principale ale instituției și factorii de risc și trebuie să le combată pe baza simulărilor de criză de supraveghere, astfel cum este indicat la titlul 12 din ghid.
123. La evaluarea simulărilor de criză în cadrul proceselor ICAAP și ILAAP, autoritățile competente trebuie să efectueze o evaluare combinată a impactului rezultatelor simulărilor de criză asupra necesităților de capital și lichiditate, precum și asupra altor cerințe de reglementare relevante. În acest sens, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția poate menține în permanență suma cerinței totale de capital SREP (TSCR) într-un scenariu advers și dacă a identificat o serie de măsuri de administrare pentru a aborda eventualele încălcări ale TSCR.
124. Autoritățile competente trebuie să combată în mod corespunzător scenariile, ipotezele și metodologiile folosite de o instituție. În combaterea scenariilor, ipotezelor și rezultatelor simulărilor de criză efectuate de instituții în cadrul proceselor ICAAP și ILAAP, autoritățile competente trebuie să utilizeze, după caz, rezultatele, scenariile și ipotezele din simulările de criză de supraveghere, inclusiv simulările de criză relevante efectuate la nivel regional de diverse autorități cum ar fi ABE, FMI și ESCB/ESRB, precum și evaluarea

calitativă menționată mai sus, pentru a determina măsura în care sunt fiabile programul de simulare de criză al instituției și rezultatele acestuia.

125. Dacă identifică deficiențe în proiectul de scenarii sau ipoteze folosit de instituții, autoritățile competente le pot cere instituțiilor să refacă simulările de criză sau anumite părți din programul de simulare de criză, folosind ipoteze modificate furnizate de autoritățile competente, sau scenarii specifice recomandate (de exemplu, scenariile de ancorare definite în Ghidul ABE privind simulările de criză efectuate de instituții).
126. Autoritățile competente trebuie să aibă în vedere și impactul simulărilor de criză asupra indicatorului efectului de levier al unei instituții, precum și pasivele eligibile ale acestora deținute conform cerinței minime de pasive eligibile (MREL), așa cum sunt menționate în Directiva 2014/59/UE.
127. La evaluarea rezultatelor simulărilor de criză, autoritățile competente trebuie să aibă, de asemenea, în vedere toate schimbările normative viitoare cunoscute care afectează instituțiile în sfera de aplicare și orizontul de timp al simulării de criză. De asemenea, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere toate schimbările cunoscute în viitoarele cerințe de capital (de exemplu, evaluările complet încărcate) la evaluarea rezultatelor simulărilor de criză și a viabilității modelului de afaceri.

2.7.4 Produse noi și schimbări semnificative

128. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția dispune de o politică bine documentată de aprobare a produselor noi (NPAP), aprobată de organul de conducere, care să vizeze dezvoltarea de piețe, produse și servicii noi și modificări semnificative ale celor existente, precum și desfășurarea de tranzacții excepționale.
129. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă funcția de administrare a riscului intern și funcția de asigurare a conformității sunt implicate corespunzător în aprobarea noilor produse sau modificările semnificative ale produselor, proceselor și sistemelor existente.

5.8 Sistemele informaționale și continuitatea activității

130. În concordanță cu Ghidul ABE privind cadrul de administrare a activității, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția are sisteme informaționale și de comunicare eficiente și credibile și dacă aceste sisteme sunt perfect compatibile cu capacitățile de agregare a datelor referitoare la riscuri în perioade normale și în perioade de criză. În special, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția are cel puțin capacitatea de:
 - a. a genera date precise și credibile referitoare la riscuri pentru unitățile operaționale și pentru întreaga instituție;

- b. a include și agrega toate datele referitoare la riscuri semnificative din cadrul instituției;
 - c. a genera cu promptitudine date agregate și actualizate referitoare la riscuri; și
 - d. a genera date agregate referitoare la riscuri pentru a satisface o mare diversitate de cereri specifice din partea organului de conducere sau a autorităților competente.
131. Autoritățile competente trebuie să evalueze totodată dacă instituția a stabilit un proces eficace de administrare a continuității activității cu planuri verificate pentru situații neprevăzute și continuitatea activității, precum și cu planuri de redresare pentru toate funcțiile și resursele sale critice, și dacă aceste planuri pot recupera toate acestea în mod credibil.

5.9 Planificarea pentru redresare

132. Pentru a evalua cadrul de administrare a activității și mecanismele de control la nivelul instituției, autoritățile competente trebuie să țină cont de constatările și deficiențele identificate în evaluarea planurilor de redresare și a mecanismelor de planificare pentru redresare aplicate conform articolelor 6 și 8 din Directiva 2014/59/UE.
133. În mod similar, constatările în urma evaluării elementelor SREP, inclusiv evaluarea cadrului de administrare a activității și a mecanismelor de control la nivelul instituției, trebuie să constituie o sursă informativă pentru planurile de redresare.

5.10 Aplicarea la nivel consolidat și implicațiile pentru entitățile din cadrul grupului

134. La nivel consolidat, în plus față de elementele cuprinse în secțiunile de mai sus, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă:
- a. organul de conducere al instituției consolidante înțelege atât organizarea grupului, cât și rolurile diferitelor sale entități, precum și legăturile și relațiile dintre acestea;
 - b. structura organizațională și juridică a grupului - după caz - este clară și transparentă și corespunde cu dimensiunea și complexitatea activității și operațiunilor;
 - c. instituția a stabilit la nivelul grupului un sistem de administrare a informației și de raportare eficace, care este aplicabil pentru toate unitățile operaționale și entitățile juridice, și aceste informații sunt disponibile organului de conducere al întreprinderii-mamă a instituției, cu promptitudine;

- d. organul de conducere al instituției consolidante a stabilit strategii coerente la nivelul grupului, inclusiv o strategie privind administrarea riscurilor și un cadru privind apetitul la risc la nivelul grupului;
- e. administrarea riscurilor la nivelul grupului acoperă toate riscurile semnificative, indiferent dacă riscul este asociat entităților care nu sunt supuse consolidării [inclusiv vehicule investiționale speciale (SPV), entități cu scop special (SPE) și firme imobiliare] și formează o imagine cuprinzătoare care include toate riscurile;
- f. instituția desfășoară simulări de criză periodice care acoperă toate riscurile semnificative și entitățile conform Ghidului ABE privind simulările de criză efectuate de instituții; și
- g. funcția de audit intern la nivelul grupului este independentă, are un plan de audit bazat pe riscuri la nivelul grupului, dispune de personal și resurse suficiente, un statut adecvat și o linie de raportare directă către organul de conducere al instituției consolidante.
135. Când se efectuează evaluarea cadrului de administrare a activității și a mecanismelor de control specifice instituției la nivelul filialei, pe lângă elementele menționate la acest titlu, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă politicile și procedurile specifice grupului sunt aplicate consecvent la nivelul filialei și dacă entitățile din cadrul grupului au luat măsuri pentru a se asigura că activitățile lor se conformează legilor și reglementărilor aplicabile.

5.11 Sinteza constatărilor și atribuirea scorului

136. În urma evaluărilor de mai sus, autoritățile competente trebuie să își formeze o opinie cu privire la caracterul adecvat al cadrului de administrare a activității și al mecanismelor de control la nivelul instituției. Această opinie trebuie să se reflecte într-o sinteză a constatărilor, însoțită de un scor pentru viabilitate bazat pe considerațiile menționate în tabelul 3.

Tabelul 3. Considerații de supraveghere privind atribuirea unui scor pentru cadrul de administrare a activității și mecanismele de control la nivelul instituției

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
1	Deficiențele identificate în cadrul de administrare a activității și mecanismele de control existente la nivelul instituției prezintă un nivel redus de risc pentru viabilitatea instituției.	<ul style="list-style-type: none"> Instituția are o structură organizațională solidă și transparentă, cu responsabilități clare și separarea asumării riscurilor de funcția de administrare a riscurilor și de celelalte funcții de control. Există o cultură corporativă solidă, precum și procese de administrare a

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
		<p>conflictelor de interese și de denunțare a neregulilor.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Componenta și funcționarea organului de conducere sunt adecvate. • Alocarea timpului de către membrii organului de conducere este adecvată și, acolo unde este cazul, aceștia respectă limita numărului de mandate. • Instituția a adoptat o politică de diversitate care încurajează diversitatea în componența organului de conducere și respectă obiectivele stabilite. • Politica de remunerare este aliniată la strategia privind administrarea riscurilor și la interesele pe termen lung ale instituției. • Cadrul și procesele de administrare a riscurilor, inclusiv ICAAP, ILAAP, politica de aprobare a produselor noi, cadrul pentru simulări de criză, planificarea capitalului și a lichidității, sunt adecvate. • Cadrul de control intern și mecanismele de control intern sunt adecvate. • Funcțiile de administrare a riscurilor, de conformitate și de audit intern sunt independente și dispun de resurse suficiente, iar funcția de audit intern funcționează în mod eficient, conform standardelor și cerințelor internaționale aplicabile. • Sistemele informaționale și mecanismele de continuitate a activității sunt adecvate. • Planul de redresare este credibil, iar mecanismele de planificare pentru redresare sunt adecvate.
2	Deficiențele identificate în cadrul de administrare a activității și mecanismele de control existente la	<ul style="list-style-type: none"> • Instituția are o structură organizațională predominant solidă și transparentă, cu responsabilități clare și separarea

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
	<p>nivelul instituției prezintă un risc mic spre mediu pentru viabilitatea instituției.</p>	<p>asumării riscurilor de funcția de administrare a riscurilor și de celelalte funcții de control.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Există o cultură corporativă predominant solidă, precum și procese de administrare a conflictelor de interese și de denunțare a neregulilor. • Componenta și funcționarea organului de conducere sunt într-o mare măsură adecvate. • Alocarea timpului de către membrii organului de conducere este într-o mare măsură adecvată și, acolo unde este cazul, aceștia respectă limita numărului de mandate. • Instituția a adoptat o politică de diversitate care încurajează diversitatea în componența organului de conducere și care în general respectă obiectivele stabilite sau a instituit măsuri adecvate pentru a atinge obiectivele stabilite prin politică. • Politica de remunerare este în mare parte aliniată la strategia privind administrarea riscurilor și la interesele pe termen lung ale instituției. • Cadrul și procesele de administrare a riscurilor inclusiv ICAAP, ILAAP, politica de aprobare a produselor noi, cadrul pentru simulări de criză, planificarea capitalului și a lichidității sunt într-o mare măsură adecvate. • Cadrul de control intern și mecanismele de control intern sunt într-o mare măsură adecvate. • Funcțiile de administrare a riscurilor, de conformitate și de audit intern sunt independente și operațiunile acestora sunt într-o mare măsură eficiente.

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
		<ul style="list-style-type: none"> • Sistemele informaționale și mecanismele de continuitate a activității sunt într-o mare măsură adecvate. • Planul de redresare este în mare parte credibil. Mecanismele de planificare pentru redresare sunt într-o mare măsură adecvate.
3	Deficiențele identificate în cadrul de administrare a activității și mecanismele de control existente la nivelul instituției prezintă un risc mediu spre mare pentru viabilitatea instituției.	<ul style="list-style-type: none"> • Structura organizațională și responsabilitățile instituției nu sunt complet transparente, iar asumarea riscurilor nu este complet separată de funcția de administrare a riscurilor și de celelalte funcții de control. • Există îndoieli referitoare la adecvarea culturii corporative la nivelul instituției, a proceselor de administrare a conflictelor de interese și/sau de denunțare a neregulilor. • Există îndoieli referitoare la adecvarea componenței și a funcționării organului de conducere. • Există îndoieli referitoare la alocarea adecvată a timpului de către membrii organului de conducere și, acolo unde este cazul, aceștia nu respectă limita numărului de mandate. • Instituția nu a adoptat o politică de diversitate sau nu a instituit măsuri pentru a atinge un nivel de diversitate adecvat. • Există motive de îngrijorare conform cărora este posibil ca politica de remunerare să fie în conflict cu strategia privind administrarea riscurilor și interesele pe termen lung ale instituției. • Există îndoieli referitoare la adecvarea proceselor și cadrului de administrare a riscurilor, inclusiv ICAAP, ILAAP, politica de aprobare a produselor noi, cadrul

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
		<p>pentru simulări de criză, planificarea capitalului și a lichidității.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Există îndoieli referitoare la adecvarea i cadrului de control intern și a mecanismelor de control intern. • Există îndoieli referitoare la independența și eficacitatea funcțiilor de administrare a riscului, de conformitate și de audit intern. • Există îndoieli referitoare la independența și eficacitatea funcțiilor de administrare a riscului, de conformitate și de audit intern. • Există îndoieli referitoare la adecvarea sistemelor informaționale și a mecanismelor de continuitate a activității. • Planul de redresare a fost evaluat ca putând prezenta deficiențe substanțiale și/sau impedimente substanțiale de punere în aplicare, iar preocupările supraveghetorilor nu au fost remediate în întregime. Există îndoieli referitoare la adecvarea mecanismelor de planificare pentru redresare.
4	Deficiențele identificate în cadrul de administrare a activității și mecanismele de control existente la nivelul instituției prezintă un risc mare pentru viabilitatea instituției.	<ul style="list-style-type: none"> • Structura organizațională și responsabilitățile instituției nu sunt transparente, iar asumarea riscurilor nu este separată de funcția de administrare a riscurilor și de celelalte funcții de control. • Cultura corporativă la nivelul instituției, procesele de administrare a conflictelor de interese și/sau de denunțare a neregulilor nu sunt adecvate. • Componenta și funcționarea organului de conducere nu sunt adecvate. • Alocarea timpului de către membrii organului de conducere este insuficientă

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
		<p>și, acolo unde este cazul, aceștia nu respectă limita numărului de mandate.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Instituția nu a adoptat o politică de diversitate, organul de conducere nu are diversitate, iar instituția nu a instituit măsuri care să vizeze un nivel de diversitate adecvat. • Politica de remunerare este în conflict cu strategia privind administrarea riscurilor și interesele pe termen lung ale instituției. • Cadrul și procesele de administrare a riscurilor, inclusiv ICAAP, ILAAP, politica de aprobare a produselor noi, cadrul pentru simulări de criză, planificarea capitalului și a lichidității, nu sunt adecvate. • Funcțiile de administrare a riscurilor, de conformitate și de audit intern nu sunt independente și/sau funcția de audit intern nu funcționează conform standardelor și cerințelor internaționale aplicabile; operațiunile nu sunt eficiente. • Cadrul de control intern și mecanismele de control intern nu sunt adecvate. • Sistemele informaționale și mecanismele de continuitate a activității nu sunt adecvate. • Planul de redresare a fost evaluat ca prezentând deficiențe substanțiale și/sau impedimente substanțiale de punere în aplicare, iar preocupările supraveghetorilor nu au fost remediate în întregime. Mecanismele de planificare pentru redresare nu sunt adecvate.

(22).Punctul 129 se înlocuiește cu:

„Rezultatul evaluării fiecărui risc semnificativ trebuie să se reflecte într-o sinteză a constatărilor care să ofere o explicație a principalilor factori determinanți de risc și un scor de risc, după cum este indicat în secțiunile următoare.”

(23).Punctele 130 și 131 sunt șterse.

(24). La punctul 196, între cuvintele „scor” și „bazat” se adaugă cuvintele „pentru risc”.

(25). Tabelul 4 se înlocuiește cu:

Scor de risc	Opinia de supraveghere	Considerații privind riscul inerent	Considerații privind procedurile adecvate de administrare și control
1	Există un risc scăzut de impact prudential semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura și componența expunerii la riscul de credit implică un risc nesemnificativ/foarte mic. • Expunerea la produse și tranzacții complexe este nesemnificativă/foarte mică. • Nivelul riscului de concentrare a creditelor este nesemnificativ/foarte mic. • Nivelul expunerilor restructurate în urma dificultăților financiare și al expunerilor neperformante este nesemnificativ/foarte mic. • Riscul de credit asociat expunerilor performante este nesemnificativ/foarte mic. • Nivelul de acoperire a provizioanelor și a ajustării evaluării creditelor este foarte mare. • Nivelul de acoperire și calitate a garanțiilor și garanțiilor reale este foarte mare. 	<ul style="list-style-type: none"> • Există o concordanță între politica și strategia instituției de gestionare a riscului de credit și strategia generală și apetitul la risc al acesteia. • Cadrul organizațional pentru riscul de credit este solid și conține responsabilități clare și o separare clară a sarcinilor între personalul cu competențe pentru asumarea de riscuri și funcțiile de conducere și control. • Sistemele de cuantificare, monitorizare și raportare a riscului de credit sunt adecvate.
2	Există un risc mic spre mediu de impact prudential semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura și componența expunerii la riscul de credit implică un risc mic spre mediu. • Expunerea la produse și tranzacții complexe este mică spre medie. • Nivelul riscului de concentrare a creditelor este mic spre mediu. • Nivelul expunerilor restructurate în urma dificultăților financiare și al expunerilor neperformante este mic spre mediu. • Riscul de credit asociat expunerilor performante este mic spre mediu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Limitele interne și cadrul de control al riscului de credit sunt ferme. • Limitele care permit atenuarea sau limitarea riscului de credit sunt conforme cu strategia instituției de administrare a riscului de credit și apetitul la risc al acesteia.

Scor de risc	Opinia de supraveghere	Considerații privind riscul inerent	Considerații privind procedurile adecvate de administrare și control
		<ul style="list-style-type: none"> • Nivelul de acoperire a provizioanelor și a ajustării evaluării creditelor este mare. • Nivelul de acoperire și calitate a garanțiilor și garanțiilor reale este mare. 	
3	Există un risc mediu spre mare de impact prudential semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura și componența expunerii la riscul de credit implică un risc mediu spre mare. • Expunerea la produse și tranzacții complexe este medie spre mare. • Nivelul riscului de concentrare a creditelor este mediu spre mare. • Nivelul expunerilor restructurate în urma dificultăților financiare și al expunerilor neperformante este mediu spre mare. • Riscul de credit asociat expunerilor performante este mediu spre mare și este predispus la deteriorare ulterioară în condiții de criză. • Nivelul de acoperire a provizioanelor și a ajustării evaluării creditelor este mediu. • Nivelul de acoperire și calitate a garanțiilor și garanțiilor reale este mediu. 	
4	Există un risc ridicat de impact prudential semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> • Natura și componența expunerii la riscul de credit implică un risc ridicat. • Expunerea la produse și tranzacții complexe este ridicată. • Nivelul riscului de concentrare a creditelor este ridicat. • Nivelul expunerilor restructurate în urma dificultăților financiare și al expunerilor neperformante este ridicat. • Riscul de credit asociat expunerilor performante este ridicat. • Nivelul de acoperire a provizioanelor și a ajustării evaluării creditelor este mic. 	

Scor de risc	Opinia de supraveghere	Considerații privind riscul inerent	Considerații privind procedurile adecvate de administrare și control
		<ul style="list-style-type: none"> Nivelul de acoperire și calitate a garanțiilor și garanțiilor reale este mic. 	

(26). La punctul 231, între cuvintele „scor” și „bazat” se adaugă cuvintele „pentru risc”.

(27). Tabelul 5 se înlocuiește cu:

Scor de risc	Opinia de supraveghere	Considerații privind riscul inerent	Considerații privind procedurile adecvate de administrare și control
1	Există un risc scăzut de impact prudențial semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> Natura și componența expunerilor la riscul de piață implică un risc nesemnificativ/foarte mic. Expunerile instituției la riscul de piață nu sunt complexe. Nivelul de concentrare a riscului de piață este nesemnificativ/foarte mic. Expunerile instituției la riscul de piață generează randamente nevolatile. 	<ul style="list-style-type: none"> Există o concordanță între politica și strategia instituției de administrare a riscului de piață și strategia generală și apetitul la risc al acesteia. Cadrul organizațional pentru riscul de piață este solid și conține responsabilități clare și o separare clară a sarcinilor între personalul cu competențe pentru asumarea de riscuri și funcțiile de conducere și control. Sistemele de cuantificare, monitorizare și raportare a riscului de piață sunt adecvate. Limitele interne și cadrul de control al riscului de piață sunt ferme și în concordanță cu strategia instituției de administrare a riscurilor și apetitul la risc al acesteia.
2	Există un risc mic spre mediu de impact prudențial semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> Natura și componența expunerii la riscul de piață implică un risc mic spre mediu. Complexitatea expunerilor instituției la riscul de piață este mică spre medie. Nivelul de concentrare a riscului de piață este mic spre mediu. Expunerile instituției la riscul de piață generează randamente cu un grad de volatilitate mic spre mediu. 	<ul style="list-style-type: none"> Sistemele de cuantificare, monitorizare și raportare a riscului de piață sunt adecvate. Limitele interne și cadrul de control al riscului de piață sunt ferme și în concordanță cu strategia instituției de administrare a riscurilor și apetitul la risc al acesteia.
3	Există un risc mediu spre mare de impact prudențial semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile	<ul style="list-style-type: none"> Natura și componența expunerii la riscul de piață implică un risc mediu spre mare. Complexitatea expunerilor instituției la riscul de piață este medie spre mare. Nivelul de concentrare a riscului de piață este mediu spre mare. 	<ul style="list-style-type: none"> Sistemele de cuantificare, monitorizare și raportare a riscului de piață sunt adecvate. Limitele interne și cadrul de control al riscului de piață sunt ferme și în concordanță cu strategia instituției de administrare a riscurilor și apetitul la risc al acesteia.

Scor de risc	Opinia de supraveghere	Considerații privind riscul inerent	Considerații privind procedurile adecvate de administrare și control
	de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> Expunerile instituției la riscul de piață generează randamente cu un grad de volatilitate mediu spre mare. 	
4	Există un risc ridicat de impact prudential semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> Natura și componența expunerii la riscul de piață implică un risc ridicat. Complexitatea expunerilor instituției la riscul de piață este ridicată. Nivelul de concentrare a riscului de piață este ridicat. Expunerile instituției la riscul de piață generează randamente cu un grad de volatilitate ridicat. 	

(28). La punctul 287, între cuvintele „scor” și „bazat” se adaugă cuvintele „pentru risc”.

(29). Tabelul 6 se înlocuiește cu:

Scor de risc	Opinia de supraveghere	Considerații privind riscul inerent	Considerații privind procedurile adecvate de administrare și control
1	Există un risc mic de impact prudential semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> Expunerile instituției la riscul operațional sunt limitate la câteva categorii cu frecvență ridicată/impact negativ redus. Importanța expunerii instituției la riscul operațional este neesențială/foarte mică, astfel cum se arată în analiza scenariilor și prin raportare la pierderile entităților comparabile. Nivelul pierderilor suportate de către instituție în ultimii ani a fost neesențială/foarte mic sau a scăzut de la un nivel mai ridicat. 	<ul style="list-style-type: none"> Există o concordanță între politica și strategia de gestionare a riscului operațional ale instituției și strategia generală și apetitul la risc al acesteia. Cadrul organizațional pentru riscul operațional este solid și conține responsabilități clare și o separare clară a sarcinilor între personalul cu competențe pentru asumarea de riscuri și funcțiile de conducere și control.
2	Există un risc mic spre mediu de impact prudential semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> Expunerile instituției la riscul operațional sunt situate în general în categorii cu frecvență ridicată/impact negativ redus. Importanța expunerii instituției la riscul operațional este mică spre medie, astfel cum se arată în analiza scenariilor și prin 	<ul style="list-style-type: none"> Sistemele de cuantificare, monitorizare și raportare a riscului operațional sunt adecvate. Cadrul de control pentru riscul operațional este solid.

Scor de risc	Opinia de supraveghere	Considerații privind riscul inerent	Considerații privind procedurile adecvate de administrare și control
		<p>raportare la pierderile entităților comparabile.</p> <ul style="list-style-type: none"> Nivelul pierderilor suportate de către instituție în ultimii ani a fost mic spre mediu sau este estimat că va crește de la un nivel istoric scăzut sau va scădea de la un nivel istoric ridicat. 	
3	Există un risc mediu spre mare de impact prudentțial semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> Expunerile instituției la riscul operațional se extind la câteva categorii cu frecvență scăzută/impact negativ ridicat. Importanța expunerii instituției la riscul operațional este medie spre mare, astfel cum se arată în analiza scenariilor și prin raportare la pierderile entităților comparabile. Nivelul pierderilor suportate de către instituție în ultimii ani a fost mediu spre mare sau este estimat că va crește de la un nivel istoric scăzut sau va scădea de la un nivel istoric ridicat. 	
4	Există un risc ridicat de impact prudentțial semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> Expunerile instituției la riscul operațional se extind la toate categoriile principale. Importanța expunerii instituției la riscul operațional este mare și în creștere, astfel cum se arată în analiza scenariilor și prin raportare la pierderile entităților comparabile. Nivelul pierderilor suportate de către instituție în ultimii ani a fost mare sau riscul a crescut substanțial. 	

(30). Secțiunea 6.5 se înlocuiește cu:

6.5 Evaluarea riscului de rată a dobânzii asociat activităților din afara portofoliului de tranzacționare

6.5.1 Considerații generale

310. Autoritățile competente trebuie să evalueze riscul de rată a dobânzii asociat pozițiilor sensibile la rata dobânzii din activități bilanțiere și extrabilanțiere din afara portofoliului de tranzacționare (denumit în general riscul de rată a dobânzii din afara portofoliului de tranzacționare sau IRRBB), inclusiv acoperiri pentru aceste poziții, indiferent de recunoașterea și cuantificarea acestora și indiferent de recunoașterea și cuantificarea pierderilor și câștigurilor, în scop contabil (a se reține că riscul marjei de credit asociat unor poziții din afara portofoliului de tranzacționare este acoperit în secțiunea privind riscul de piață).
311. Autoritățile competente trebuie să țină cont de următoarele subcategorii atunci când evaluează IRRBB:
- a. Riscul de discrepanță (*gap risk*) – riscul rezultat din structura la termen a instrumentelor sensibile la rata dobânzii, care decurge din diferențele legate de momentul în care se produc modificările ratei dobânzii, acoperind modificările aduse structurii la termen a ratelor dobânzii, care apar în mod consecvent pe curba randamentelor (risc paralel) sau în mod diferențiat în funcție de perioadă (alt risc decât riscul paralel).
 - b. Risc de bază – riscul care decurge din impactul modificărilor relative ale ratelor dobânzii asupra instrumentelor sensibile la rata dobânzii, care au scadențe similare, dar pentru care sunt stabilite prețuri pe baza unor indici diferiți ai ratei dobânzii. Acesta decurge din corelarea imperfectă a ajustării ratelor câștigate și plătite pentru diferite instrumente sensibile la rata dobânzii, dar cu caracteristici similare de modificare a ratei.
 - c. Riscul de opțiune – riscul care decurge din opțiuni (încorporate și explicite), în cazul în care instituția sau clientul acesteia poate modifica nivelul și sincronizarea fluxurilor sale de numerar, și anume riscul care decurge din instrumentele sensibile la rata dobânzii, atunci când titularul își va exercita aproape sigur opțiunea dacă este în interesul său financiar să facă acest lucru (opțiuni automate încorporate sau explicite) și riscul care decurge din flexibilitatea integrată implicit sau în termenii instrumentelor sensibile la rata dobânzii, astfel încât fluctuațiile ratelor dobânzii pot afecta o schimbare a comportamentului clientului (riscul de opțiune comportamentală încorporată).
312. Autoritățile competente trebuie să aibă în vedere dacă recomandările prevăzute în Ghidul ABE privind gestionarea riscului de rată a dobânzii asociat activităților din afara portofoliului de tranzacționare (Ghidul ABE privind IRRBB),¹² publicat în conformitate cu articolul 98 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE sunt implementate cu prudență de către instituție. Acest fapt se aplică în special la calculul testului de supraveghere pentru

¹² EBA-GL-2018-02. Ghidul este disponibil online: <http://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/supervisory-review/guidelines-on-technical-aspects-of-the-management-of-interest-rate-risk-arising-from-non-trading-activities-under-the-supervisory-review-process>

detectarea valorilor extreme menționat la articolul 98 alineatul (5) din această directivă, precum și al oricărui alt test de supraveghere pentru detectarea valorilor extreme, precum și la procedurile interne de identificare, cuantificare, monitorizare și control al riscului de rată a dobânzii ale instituției.

6.5.2 Evaluarea riscului IRRBB inerent

313. Prin evaluarea nivelului inerent al IRRBB, autoritățile competente trebuie să stabilească principalii factori determinanți de expunere a instituției la riscul IRRBB și să evalueze eventualul impact prudential al acestui risc asupra instituției. Evaluarea riscului IRRBB inerent trebuie structurată în jurul următoarelor etape principale:

- a. evaluarea preliminară;
- b. evaluarea naturii și a componenței profilului de risc de rată a dobânzii specific instituției; și
- c. evaluarea rezultatului testelor de supraveghere pentru detectarea valorilor extreme și al simulărilor de criză de supraveghere, precum și scenariile instituției privind șocurile aplicate ratei dobânzii și scenariile privind rata dobânzii în situații de criză.

Evaluarea preliminară

314. Pentru a stabili sfera de aplicare a evaluării riscului IRRBB, autoritățile competente trebuie să identifice mai întâi sursele acestui risc la care este expusă sau este susceptibilă de a fi expusă instituția. În acest sens, autoritățile competente trebuie să aplice cunoștințele obținute din informațiile ICAAP și ILAAP dobândite în scopul evaluării SREP, din raportarea referitoare la IRRBB, din evaluarea altor elemente SREP, din comparația poziției instituției cu cea a entităților comparabile și din orice alte activități de supraveghere.

315. Autoritățile competente trebuie să țină cont cel puțin de:

- a. guvernanta instituției privind riscul de rată a dobânzii, inclusiv strategia principală privind riscul IRRBB și apetitul la risc al instituției asociat riscului IRRBB;
- b. impactul unui test de supraveghere pentru detectarea valorilor extreme, astfel cum este prevăzut la articolul 98 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE, și al altor teste de supraveghere pentru detectarea valorilor extreme, luând în considerare ghidul ABE publicat în conformitate cu articolul respectiv, asupra valorii economice a instituției calculată ca procent din fondurile proprii reglementate sau fondurile de nivelul 1 (T1);
- c. impactul unei modificări a ratei dobânzii asupra câștigurilor și valorii economice conform metodologiei aplicate de către instituție; și

- d. capitalul intern, în cazul în care este relevant, alocat pentru IRRBB atât ca valoare totală, cât și ca procent din capitalul intern total al instituției conform procesului ICAAP, inclusiv tendința istorică și previziunile, dacă sunt disponibile.
316. În evaluarea lor preliminară, autoritățile competente trebuie să ia în considerare și schimbările semnificative din expunerile instituției la riscul IRRBB. Acestea trebuie să evalueze cel puțin următoarele aspecte:
- a. schimbările semnificative din strategia, apetitul la risc, politica sau limitele privind riscul IRRBB la nivelul instituției;
 - b. impactul potențial al schimbărilor respective asupra profilului de risc al instituției; și
 - c. schimbările majore ale instituției în modelare, comportamentul clienților sau utilizarea instrumentelor derivate având ca suport rata dobânzii; și
 - d. tendințele majore ale pieței.

Natura și componența profilului de risc de rată a dobânzii specific instituției

317. Autoritățile competente trebuie să își formeze o opinie clară asupra modului în care variațiile ratelor dobânzii pot avea un impact negativ asupra câștigurilor și valorii economice a unei instituții (valoarea actuală a fluxurilor de numerar așteptate) pentru a dobândi atât o viziune pe termen scurt, cât și o viziune pe termen mai lung asupra unei posibile amenințări pentru adecvarea capitalului.
318. În acest sens, autoritățile competente trebuie să analizeze și să își formeze o opinie clară asupra structurii activelor, datoriilor și expunerilor extrabilanțiere ale instituției. În special:
- a. pozițiile diferite din afara portofoliului de tranzacționare, scadențele aferente sau datele de reevaluare și ipoteze comportamentale (de exemplu, ipoteze privind produse cu scadență incertă) asociate acestor poziții;
 - b. fluxurile de numerar din dobânzi ale instituției, dacă există;
 - c. procentul de produse cu scadență incertă și produse cu opțiuni explicite și/sau încorporate, acordându-se o atenție deosebită produselor cu opțiuni încorporate pentru client; și
 - d. strategia de acoperire a instituției, precum și valoarea și utilizarea instrumentelor financiare derivate (în scopul acoperirii sau în scop speculativ).
319. Pentru a determina mai bine complexitatea și profilul de risc de rată a dobânzii specific instituției, autoritățile competente trebuie să înțeleagă totodată principalele caracteristici ale activelor, datoriilor și expunerilor extrabilanțiere ale instituției, în special:

- a. portofoliul de împrumuturi (de exemplu, volumul împrumuturilor fără scadență, volumul împrumuturilor cu opțiuni de plată în avans sau volumul împrumuturilor cu rată variabilă cu niveluri maxime și minime, proporția de contracte de credit cu rată variabilă care împiedică reevaluarea la rate negative etc.);
 - b. portofoliul de obligațiuni (de exemplu, volumul investițiilor cu opțiuni, posibile concentrări);
 - c. expuneri neperformante;
 - d. conturi de depozit (de exemplu, sensibilitatea bazei de depozite a instituției la fluctuațiile ratelor dobânzii, inclusiv depozitele stabile, posibile concentrări);
 - e. instrumentele financiare derivate (de exemplu, complexitatea instrumentelor financiare derivate utilizate pentru acoperire sau în scop speculativ, considerații privind opțiuni pe rata dobânzii, vândute sau cumpărate, impactul instrumentelor derivate asupra duratei pozițiilor din portofoliile bancare); și
 - f. natura IRRBB integrată în instrumentele financiare cu valoare justă, inclusiv instrumentele mai puțin lichide, cum ar fi activele și datoriile de nivelul 3.
320. Când analizează impactul asupra câștigurilor instituției, autoritățile competente trebuie să țină cont de diferitele surse de venit și de costurile instituției, precum și de ponderea lor relativă raportată la veniturile totale. Acestea trebuie să știe în ce măsură depind veniturile instituției de pozițiile sensibile la rata dobânzii și trebuie să stabilească în ce mod afectează variațiile ratelor dobânzii venitul net din dobânzi al instituției, și să stabilească efectele variației valorii de piață a instrumentelor financiare – în funcție de tratamentul contabil – reflectate fie în contul de profit și pierderi, fie direct în capitalul propriu (de exemplu, prin intermediul altor elemente ale rezultatului global).
321. Când analizează impactul asupra valorii economice și a câștigurilor instituției, autoritățile competente trebuie să țină cont mai întâi de rezultatele testului de supraveghere pentru detectarea valorilor extreme, astfel cum se menționează la articolul 98 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE, precum și ale oricăror alte teste de supraveghere pentru detectarea valorilor extreme, pentru a obține un nivel de referință inițial ca element de comparație pentru modul în care variațiile ratelor dobânzii afectează instituția. Pentru a asigura conformitatea, autoritățile competente trebuie să ia în considerare ghidul ABE publicat în conformitate cu articolul respectiv. Când realizează această evaluare, autoritățile competente trebuie să acorde o atenție deosebită sensibilității fluxurilor de numerar la reevaluare, atât în ceea ce privește momentul, cât și valoarea, schimbărilor produse în principalele ipoteze subiacente (mai ales în privința conturilor de clienți fără date specifice de reevaluare, conturi de clienți cu opțiuni încorporate pentru client și/sau capitaluri proprii).

322. Autoritățile competente trebuie să încerce să înțeleagă impactul acestor ipoteze și să izoleze apoi riscurile asociate valorii economice și câștigurilor asociate care derivă din ajustările de comportament al instituției.
323. Autoritățile competente trebuie să acorde o atenție deosebită sensibilității fluxurilor de numerar la variații în evaluarea instrumentelor financiare cu valoare justă, inclusiv instrumentele derivate având ca suport rata dobânzii în raport cu variația ratei dobânzii (de exemplu, impactul variației marcării la piață a instrumentelor financiare cu valoare justă asupra contului de profit și pierderi și eficacității contului de acoperire).
324. Pe lângă utilizarea testului de supraveghere pentru detectarea valorilor extreme menționat la articolul 98 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE și a altor teste de supraveghere pentru detectarea valorilor extreme, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere și utilizarea propriilor scenarii de șoc specifice (de exemplu, un șoc mai puternic sau mai redus, pentru toate sau doar unele dintre monede, acceptarea de modificări neparalele ale ratelor, luarea în calcul a riscului de bază etc.). Când se decide nivelul la care se stabilesc aceste scenarii de șoc suplimentare, autoritățile competente trebuie să țină cont de factori precum nivelul general al ratelor dobânzii, forma curbei randamentului și caracteristicile naționale relevante specifice sistemelor financiare ale acestora. Prin urmare, sistemele interne ale instituției trebuie să fie suficient de flexibile pentru a calcula sensibilitatea acesteia la orice șoc standard recomandat de autoritatea competentă.
325. În cadrul evaluării lor cantitative, autoritățile competente trebuie să țină cont și de rezultatele metodologiilor interne ale instituției pentru cuantificarea riscului IRRBB, acolo unde este cazul. Prin analiza acestor metodologii, autoritățile competente trebuie să înțeleagă mai bine principalii factori de risc care stau la baza profilului IRRBB specific instituției.
326. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă acele instituții care își desfășoară operațiunile în diferite monede efectuează o analiză a riscului de rată a dobânzii pentru fiecare monedă în care acestea au o poziție semnificativă. Autoritățile competente trebuie să analizeze și abordările folosite de aceste instituții în scopul agregării rezultatelor măsurilor valorii economice și câștigurilor pentru fiecare monedă.
327. Atunci când analizează atât rezultatele impactului testului valorii extreme, cât și ale metodologiilor interne ale instituției, autoritățile competente trebuie să ia în considerare cifre „corespunzătoare unui moment în timp – *point in time*” și tendințe istorice. Aceste rate trebuie comparate cu cele ale entităților comparabile și analizate în contextul situației globale de pe piață.

Scenarii de șoc și simulări de criză

328. Autoritățile competente trebuie să evalueze și să țină cont de rezultatele scenariilor de șoc pentru rata dobânzii și ale simulărilor de criză (pe lângă cele ale testelor de

supraveghere pentru detectarea valorilor extreme) realizate de instituție în cadrul procesului său administrativ intern continuu. În acest context, autoritățile competente trebuie să cunoască principalele surse de risc IRRBB ale instituției.

329. Dacă, la analiza rezultatelor scenariilor de șoc și simulărilor de criză ale instituției, se identifică sau se suspectează anumite acumulări de reevaluări/scadențe în diferite puncte pe curbă, autoritățile competente pot efectua analize suplimentare.

6.5.3 Evaluarea procedurilor de administrare și control al riscului IRRBB (atât funcțiile de administrare a riscurilor și de conformitate, cât și funcțiile de audit intern)

330. Pentru a realiza o înțelegere cuprinzătoare a profilului instituției privind riscul de rată a dobânzii din afara portofoliului de tranzacționare, autoritățile competente trebuie să analizeze governanța și cadrul care stau la baza expunerilor sale la rata dobânzii.

331. Autoritățile competente trebuie să evalueze următoarele elemente:

- a. strategia privind riscul IRRBB și apetitul la risc (ca elemente distincte sau în cadrul strategiei mai ample privind riscul de piață și apetitul la risc);
- b. cadrul organizațional și responsabilitățile;
- c. politicile și procedurile;
- d. identificarea, cuantificarea, inclusiv prin modele interne, monitorizarea și raportarea riscurilor; și
- e. cadrul de control intern.

Strategia și apetitul la risc IRRBB

332. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția are o strategie privind riscul IRRBB solidă, formulată și documentată clar, care să fie aprobată de organul de conducere. În scopul acestei evaluări, autoritățile competente trebuie să țină cont de următoarele:

- a. dacă organul de conducere exprimă în mod clar strategia privind riscul IRRBB și apetitul la risc, precum și procesul de revizuire a acesteia (de exemplu, în cazul unei revizuirii generale a strategiei privind riscurile sau al unor îngrijorări privind profitabilitatea sau adecvarea capitalului), precum și dacă conducerea superioară implementează în mod corect strategia privind riscul IRRBB aprobată de organul de conducere, asigurându-se că activitățile instituției sunt în concordanță cu strategia instituită, că s-au elaborat și implementat proceduri scrise și că responsabilitățile sunt alocate în mod clar și corespunzător;

- b. dacă strategia instituției privind riscul IRRBB reflectă în mod corect apetitul instituției la riscul IRRBB și dacă este în concordanță cu apetitul general la risc;
- c. dacă strategia instituției privind riscul IRRBB și apetitul la risc sunt adecvate pentru instituție dat fiind:
 - modelul său de afaceri;
 - strategia sa generală privind riscul și apetitul general la risc;
 - mediul pieței și rolul acesteia în sistemul financiar; și
 - adecvarea capitalului acesteia;
- d. dacă strategia instituției privind riscul IRRBB acoperă în general toate activitățile instituției în care este semnificativ riscul IRRBB;
- e. dacă strategia instituției privind riscul IRRBB ține cont de aspectele ciclice ale economiei și de decalajele rezultate din componența activităților privind IRRBB; și
- f. dacă instituția a instituit un cadru adecvat pentru a se asigura că strategia IRRBB este comunicată în mod eficace angajaților relevanți.

Cadrul organizațional și responsabilitățile

333. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția are un cadru organizațional adecvat și responsabilități bine alocate pentru funcțiile de administrare, cuantificare, monitorizare și control a IRRBB cu resurse umane și tehnice suficiente. Acestea trebuie să ia în considerare dacă:
- a. există linii clare de responsabilitate pentru administrarea generală a IRRBB și pentru asumarea, monitorizarea, controlul și raportarea IRRBB;
 - b. activitatea de administrare și control a IRRBB este supusă unei analize independente și este identificată în mod clar în cadrul organizației și este independentă din punct de vedere funcțional și ierarhic de sectoarele operaționale; și
 - c. angajații care se confruntă cu riscul de rată a dobânzii (atât în activități economice, cât și în activități de administrare și de control) au competențele și experiența necesară.

Politici și proceduri

334. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția are politici și proceduri bine definite pentru administrarea IRRBB și că acestea sunt în concordanță cu strategia și apetitul la riscul IRRBB. Acestea trebuie să ia în considerare dacă:

- a. organul de conducere aprobă politicile de administrare, cuantificare și control al riscului IRRBB și dacă le discută și le revizuieste în mod regulat în concordanță cu strategiile de risc;
- b. conducerea superioară este responsabilă de elaborarea politicilor și procedurilor și de asigurarea unei implementări adecvate a deciziilor organului de conducere;
- c. politicile IRRBB sunt conforme cu regulamentele relevante și corespunzătoare naturii și complexității activităților instituției, permițând o înțelegere clară a riscului inerent IRRBB;
- d. aceste politici sunt formalizate în mod clar, comunicate și aplicate în mod coerent în cadrul instituției;
- e. aceste politici sunt aplicate în mod coerent în rândul grupurilor bancare și permit o administrare corespunzătoare a riscului IRRBB;
- f. politicile IRRBB stabilesc procedurile pentru dezvoltarea de produse noi, inițiativele majore de acoperire sau administrare a riscurilor și aceste politici au fost aprobate de organul de conducere sau de comitetul său delegat corespunzător. În special, autoritățile competente trebuie să se asigure că:
 - produsele noi, inițiativele majore noi de acoperire și cele de administrare a riscurilor sunt supuse unor proceduri și controale adecvate înainte de a fi plasate sau derulate; și
 - instituția a realizat o analiză a posibilului impact al acestora asupra profilului său de risc general.

Identificarea, cuantificarea, inclusiv prin modele interne, monitorizarea și raportarea riscurilor

335. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția are un cadru adecvat pentru identificarea, înțelegerea, cuantificarea și monitorizarea IRRBB corespunzător nivelului, complexității și riscului pozițiilor din afara portofoliului de tranzacționare și mărimii și complexității instituției. Această evaluare trebuie să includă modele interne, cum ar fi cele privitoare la comportamentul clienților (de exemplu, modele privind stabilitatea depozitelor și rambursarea anticipată a creditelor). Acestea trebuie să aibă în vedere:
- a. dacă sistemele informaționale și tehnicile de cuantificare permit conducerii să măsoare riscul IRRBB inerent în toate expunerile semnificative bilanțiere și extrabilanțiere (dacă este cazul, la nivel de grup), inclusiv cazurile de acoperire internă, din afara portofoliului de tranzacționare.
 - b. dacă instituția dispune de personal și metodologii adecvate pentru cuantificarea riscului IRRBB (conform cerințelor din Ghidul ABE privind gestionarea riscului de rată

a dobânzii asociat activităților din afara portofoliului de tranzacționare), ținând cont de amploarea, forma și complexitatea expunerii acestora la riscul de rată a dobânzii;

- c. dacă ipotezele care stau la baza modelelor și metodologiilor interne iau în considerare recomandările prevăzute în Ghidul ABE privind IRRBB. În special, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă ipotezele instituției privind pozițiile fără scadență contractuală și opțiunile încorporate pentru client sunt prudente. Autoritățile competente trebuie să evalueze, de asemenea, dacă instituțiile includ capitalul propriu în calculul valorii economice și, în caz afirmativ, dacă acestea analizează impactul eliminării capitalului propriu din calculul respectiv.
- d. Dacă sistemele instituției de cuantificare a riscurilor iau în considerare toate formele semnificative de risc de rată a dobânzii la care se expune instituția (de exemplu, riscul de discrepanță, riscul de bază și riscul de opțiune). Dacă unele instrumente și/sau factori sunt excluși din sistemele de cuantificare a riscurilor, instituțiile trebuie să poată justifica acest lucru în fața supraveghetorilor și să cuantifice importanța excluderilor.
- e. Dacă modelele interne ale instituției folosite în cuantificarea IRRBB au fost create corect, validate independent (inclusiv dacă opiniile experților și raționamentele folosite în modele interne au fost evaluate în profunzime) și revizuite periodic.
- f. Calitatea, nivelul de detaliu și promptitudinea informațiilor oferite de sistemele informaționale, precum și dacă sistemele pot agrega valorile aferente riscului pentru toate portofoliile, activitățile și entitățile incluse în perimetrul de consolidare. Sistemele informaționale trebuie să respecte orientările prevăzute în Ghidul ABE privind IRRBB.
- g. Integritatea și promptitudinea datelor care sunt introduse în procesul de cuantificare a riscurilor, care trebuie să respecte totodată recomandările prevăzute în Ghidul ABE privind IRRBB.
- h. Dacă sistemele instituției de cuantificare a riscurilor pot identifica posibile concentrări IRRBB (de exemplu, în anumite tranșe de scadență).
- i. Dacă responsabilii cu administrarea riscurilor și conducerea superioară a instituției înțeleg ipotezele care stau la baza sistemelor de cuantificare, mai ales în ceea ce privește pozițiile cu scadență contractuală incertă și pozițiile cu opțiuni implicite sau explicite, precum și ipotezele instituției privind capitalurile proprii.
- j. Dacă responsabilii cu administrarea riscurilor și conducerea superioară a instituției cunosc gradul de risc de model care predomină în tehnicile instituției de cuantificare a riscurilor.

- k. Dacă utilizarea instrumentelor financiare derivate având ca suport rata dobânzii respectă strategia privind administrarea riscului IRRBB și dacă respectivele activități sunt derulate potrivit cadrului referitor la apetitul la risc, cu mecanisme adecvate de administrare a activității.
336. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția a implementat scenarii de simulare de criză adecvate care să-i completeze sistemul de cuantificare a riscurilor. În cadrul evaluării lor, acestea trebuie să evalueze conformitatea cu recomandările relevante prevăzute în ghidul ABE publicat în conformitate cu articolul 98 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE.
337. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția dispune de un cadru adecvat de monitorizare și de raportare internă pentru IRRBB, care să asigure luarea unor măsuri prompte la nivelul corespunzător al conducerii superioare sau al organului de conducere a instituției, după caz. Sistemul de monitorizare trebuie să includă indicatori specifici și factori declanșatori relevanți pentru a asigura emiterea de alerte timpurii eficiente. Autoritățile competente trebuie să ia în considerare dacă structurile de administrare și de control raportează în mod regulat (frecvența va depinde de amploarea, complexitatea și nivelul de risc al expunerilor la riscul IRRBB) organului de conducere și conducerii superioare cel puțin următoarele informații:
- a. o prezentare generală a expunerilor actuale la riscul IRRBB, a rezultatelor din contul de profit și pierderi și a calculului riscurilor și factorii determinanți ai nivelului și direcției IRRBB;
 - b. încălcări semnificative ale limitelor de risc IRRBB;
 - c. schimbări produse în ipotezele majore sau în parametrii pe care se bazează procedurile de evaluare a riscului IRRBB; și
 - d. schimbări produse în poziția instrumentelor financiare derivate având ca suport rata dobânzii și dacă acestea sunt legate de schimbările produse în strategia subiacentă de acoperire.

Cadrul de control intern

338. Autoritățile competente trebuie să evalueze dacă instituția are un cadru de control solid și cuprinzător, precum și măsuri de protecție sigure pentru a diminua expunerile acesteia la riscul IRRBB în concordanță cu strategia sa privind administrarea riscurilor și apetitul la risc. Acestea trebuie să ia în considerare:
- a. dacă sfera de aplicare acoperită de funcția de control a instituției include toate entitățile consolidate, toate locațiile geografice și toate activitățile financiare;
 - b. dacă există proceduri interne de control, limite de funcționare și alte practici care vizează menținerea expunerilor la riscul IRRBB sub sau în limitele acceptabile pentru

- instituție, în concordanță cu parametrii stabiliți de organul de conducere și de conducerea superioară, precum și cu apetitul la risc al instituției; și
- c. dacă instituția are proceduri și practici interne de control adecvate pentru a asigura raportarea promptă către nivelul corespunzător de conducere, a încălcărilor și a derogărilor de la politici, proceduri și limite, pentru luarea de măsuri.
339. Autoritățile competente trebuie să evalueze sistemul de limite, inclusiv dacă:
- a. este conform cu strategia instituției privind administrarea riscurilor și apetitul la risc al acesteia;
 - b. este adecvat pentru complexitatea organizării instituției și expunerilor acesteia la riscul IRRBB, precum și pentru capacitatea acesteia de a cuantifica și a administra acest risc;
 - c. abordează eventualul impact al variațiilor ratelor dobânzii asupra câștigurilor și valorii economice a instituției (din perspectiva câștigurilor, limitele trebuie să indice nivelurile acceptabile de volatilitate pentru câștiguri în cadrul unor scenarii prevăzute pentru rata dobânzii; forma limitelor pentru abordarea efectului ratelor asupra valorii economice a instituției trebuie să fie adecvată pentru dimensiunea și complexitatea activităților instituției și a pozițiilor subiacente);
 - d. limitele stabilite sunt absolute sau dacă este posibilă încălcarea limitelor (în acest din urmă caz, politicile instituției trebuie să prevadă în mod clar perioada de timp și împrejurările specifice în care este posibilă o astfel de încălcare a limitelor; autoritățile competente trebuie să solicite informații despre măsurile prin care se asigură respectarea limitelor); și
 - e. instituția are proceduri adecvate pentru analiza periodică a limitelor sale.
340. Autoritățile competente trebuie să evalueze funcționalitatea funcției de audit intern. În acest sens, acestea trebuie să evalueze dacă:
- a. instituția desfășoară acțiuni periodice de audit intern asupra cadrului de administrare a riscului IRRBB;
 - b. auditul intern acoperă elementele principale ale procedurilor de administrare, cuantificare și control al riscului IRRBB în cadrul instituției; și
 - c. funcția de audit intern este eficace în stabilirea conformității cu politicile interne și cu regulamentele externe relevante, precum și în abordarea oricăror abateri de la acestea.

6.5.4 Sinteza constatărilor și atribuirea scorului

341. În urma evaluării de mai sus, autoritățile competente trebuie să își formeze o opinie cu privire la riscul IRRBB al instituției. Această opinie trebuie să se reflecte într-o sinteză a constatărilor, însoțită de un scor bazat pe considerațiile menționate în tabelul 7. Dacă, în funcție de importanța anumitor subcategorii de risc, autoritatea competentă decide să le evalueze și să le atribuie un scor individual, trebuie să se aplice pe cât posibil indicația oferită în acest tabel, prin analogie.

Tabelul 7. Considerații de supraveghere privind atribuirea unui scor pentru riscul IRRBB

Scor de risc	Opinia de supraveghere	Considerații privind riscul inerent	Considerații privind procedurile adecvate de administrare și control
1	Există un risc scăzut de impact prudential semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> • Sensibilitatea valorii economice la variațiile ratelor dobânzii este ne semnificativă/foarte mică. • Sensibilitatea câștigurilor la variațiile ratelor dobânzii este ne semnificativă/foarte mică. • Sensibilitatea valorii economice și a câștigurilor la schimbările produse în ipotezele subiacente (de exemplu, produse cu opțiuni încorporate pentru client) este ne semnificativă/foarte mică. 	<ul style="list-style-type: none"> • Există o coerență între politica și strategia instituției privind riscul ratei dobânzii și strategia generală și apetitul la risc al acesteia. • Cadrul organizațional pentru riscul ratei dobânzii este solid și conține responsabilități clare și o separare clară a sarcinilor între personalul cu competențe pentru asumarea de riscuri și funcțiile de conducere și control.
2	Există un risc mic spre mediu de impact prudential semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> • Sensibilitatea valorii economice la variațiile ratelor dobânzii este mică spre medie. • Sensibilitatea câștigurilor la variațiile ratelor dobânzii este mică spre medie. • Sensibilitatea valorii economice și a câștigurilor la schimbările produse în ipotezele subiacente (de exemplu, produse cu opțiuni încorporate pentru client) este mică spre medie. 	<ul style="list-style-type: none"> • Sistemele de cuantificare, monitorizare și raportare a riscului ratei dobânzii sunt adecvate. • Limitele interne și cadrul de control pentru riscul ratei dobânzii sunt solide și în concordanță cu strategia privind administrarea riscurilor și apetitul la risc al instituției.
3	Există un risc mediu spre mare de impact prudential semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> • Sensibilitatea valorii economice la variațiile ratelor dobânzii este medie spre mare. • Sensibilitatea câștigurilor la variațiile ratelor dobânzii este medie spre mare. • Sensibilitatea valorii economice și a câștigurilor la schimbările produse în ipotezele subiacente (de exemplu, produse cu opțiuni 	

		încorporate pentru client) este medie spre mare.	
4	Există un risc ridicat de impact prudențial semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none">• Sensibilitatea valorii economice la variațiile ratelor dobânzii este mare.• Sensibilitatea câștigurilor la variațiile ratelor dobânzii este mare.• Sensibilitatea valorii economice și a câștigurilor la schimbările produse în ipotezele subiacente (de exemplu, produse cu opțiuni încorporate pentru client) este mare.	

- (31). După punctul 320 din ghid se adaugă un nou punct, după cum urmează:
„Pentru a aborda eventualele inadecvări de capital în condiții de criză, autoritățile competente trebuie să ia măsuri de supraveghere adecvate, inclusiv, dacă este cazul, să stabilească și să comunice P2G, care este cantitatea (valoarea) și calitatea (componența) fondurilor proprii pe care instituția este așteptată să le dețină pe lângă cerința globală de capital (OCR).”
- (32). Punctul 323 din ghid se modifică după cum urmează:
„După ce se iau în considerare rezultatele evaluării riscurilor pentru capital, astfel cum se menționează la titlul 6, autoritățile competente trebuie să ia următoarele măsuri în cadrul procesului de evaluare SREP a capitalului:
- i. stabilirea cerințelor suplimentare de fonduri proprii;
 - ii. reconcilierea P2R și P2G cu cerințele macroprudențiale;
 - iii. stabilirea și exprimarea cerințelor TSCR și OCR;
 - iv. evaluarea riscului de efect de levier excesiv;
 - v. evaluarea posibilității ca cerințele OCR și TSCR să poată fi respectate în condiții de criză;
 - vi. stabilirea P2G; și
 - vii. stabilirea scorului de capital.”

- (33). Secțiunea 7.3 din ghid se abrogă și se înlocuiește după cum urmează:

7.3 Reconcilierea cu cerințele macroprudențiale

346. La stabilirea cerințelor suplimentare de fonduri proprii (sau a altor măsuri privind capitalul), autoritățile competente trebuie să reconcilieze cerințele suplimentare de fonduri proprii cu orice cerință existentă privind amortizoarele de capital și/sau cu cerințele macroprudențiale care abordează aceleași riscuri sau elemente ale acelor riscuri. Autoritățile competente nu trebuie să stabilească cerințe suplimentare de fonduri proprii sau alte măsuri privind capitalul (inclusiv P2G) în cazul în care același risc este deja acoperit de cerințele privind amortizoarele de capital și/sau cerințele macroprudențiale suplimentare.

- (34). Exemplul de la finalul punctului 354 din ghid se șterge.
- (35). Punctul 355 din ghid se modifică după cum urmează:
- a. la finalul punctului se adaugă propoziția „Vezi și exemplul prezentat în secțiunea 7.9” ;
 - b. exemplul se șterge.
- (36). Secțiunea 7.7 din ghid se abrogă și se înlocuiește după cum urmează:

7.7 Îndeplinirea cerințelor în condiții de criză

382. Autoritățile competente trebuie să stabilească, prin intermediul simulărilor de criză, adecvarea fondurilor proprii ale instituției (cantitate și componență) în condiții de criză

și dacă măsurile de supraveghere, inclusiv P2G, planificarea capitalului și alte măsuri conform titlului 10, sunt necesare pentru abordarea potențialelor insuficiențe.

383. Pentru a evalua adecvarea capitalului în condiții de criză, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere:
- a. utilizarea rezultatelor calitative (de exemplu, deficiențele identificate în administrarea și controlul riscurilor) ale simulărilor de criză ale instituțiilor și simulările de criză de supraveghere; și
 - b. utilizarea rezultatelor cantitative ale simulărilor de criză în cadrul procesului ICAAP, dacă acesta este considerat fiabil conform punctului 358, și ale simulărilor de criză de supraveghere (de exemplu, rezultatele în termeni de schimbări în ratele fondurilor proprii), conform articolului 100 din Directiva 2013/36/UE, așa cum este indicat în titlul 12 din acest ghid, și incluzând, de exemplu:
 - i. prescrierea de scenarii/ipoteze specifice de ancorare care să fie puse în aplicare de către instituții; și
 - ii. realizarea de simulări de criză la nivel de sistem cu aplicarea de metodologii și scenarii coerente de către instituții sau supraveghetori.
384. Autoritățile competente trebuie să considere adecvate rezultatele cantitative ale simulărilor de criză cu privire la adecvarea și calitatea fondurilor proprii ale instituției și să determine dacă cantitatea și calitatea fondurilor proprii sunt suficiente pentru a acoperi cerințele de capital aplicabile, în special:
- a. OCR, inclusiv cerința privind amortizorul combinat în cadrul scenariului de bază într-un orizont de timp anticipativ de cel puțin doi ani;
 - b. TSCR în cadrul scenariilor adverse într-un orizont de timp anticipativ de cel puțin doi ani; sau
 - c. dacă este cazul, coeficienți țintă predefiniți (prag fix) puși în contextul simulărilor de criză la nivelul sistemului, pentru scenariile de simulare de criză aplicabile.

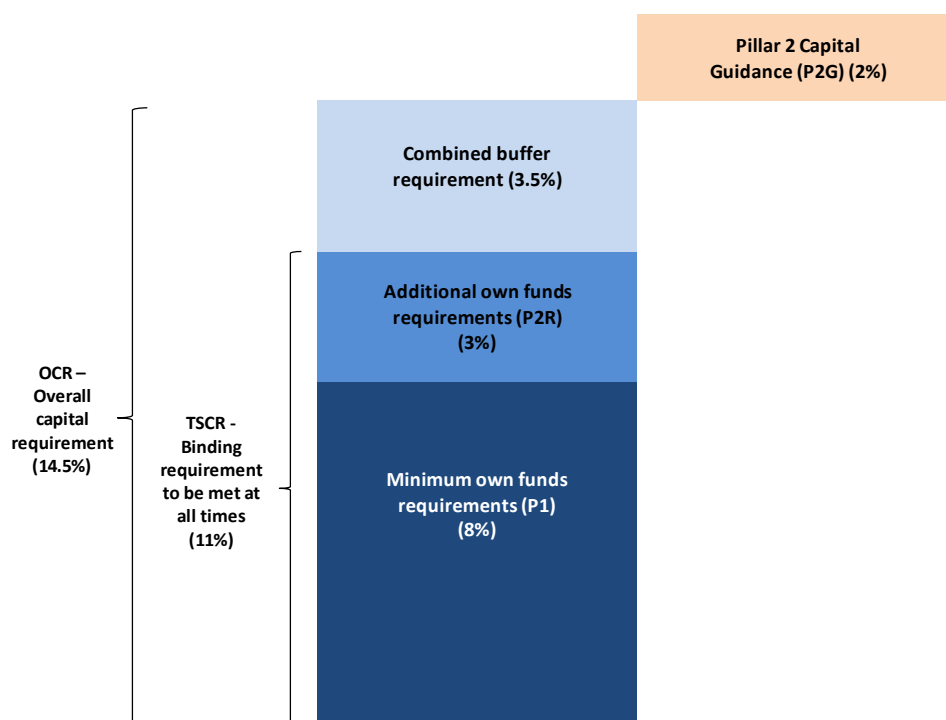
7.7.1 Utilizarea P2G pentru abordarea rezultatelor cantitative ale simulărilor de criză

Determinarea și aplicarea P2G

385. Autoritățile competente trebuie să determine P2G conform acestei secțiuni și, dacă determinarea duce la o valoare pozitivă, să aplice P2G pentru a aborda preocupările de supraveghere privind sensibilitatea instituției la scenariile adverse folosite în simulările de criză de supraveghere.

386. Dacă rezultatele cantitative ale simulărilor de criză de supraveghere indică faptul că nu este de așteptat ca instituția să depășească TSCR în scenariul advers al simulării de criză, autoritățile competente pot decide să nu aplice P2G.
387. Autoritățile competente trebuie să determine și să aplice P2G pe baza rezultatelor scenariului advers al simulărilor de criză de supraveghere relevante, inclusiv simulările de criză la nivelul UE efectuate de ABE sau orice alte simulări de criză de supraveghere relevante efectuate la nivelul sistemului folosind o analiză multifactorială a scenariului într-un orizont de timp anticipativ de cel puțin doi ani (de sus în jos sau de jos în sus).
388. Pe baza stabilirii unei abordări proporționale pentru instituțiile și filialele care nu fac parte din Categoria 1 din cadrul grupurilor transfrontaliere, pentru aplicarea și actualizarea P2G, autoritățile competente pot avea în vedere rezultatele formelor simplificate ale simulărilor de criză de supraveghere (de exemplu, prin utilizarea scenariilor de supraveghere de ancorare prescrise, a analizei sensibilității, simulărilor de criză de sus în jos desfășurate de autoritățile desemnate, impactului simulărilor de criză derulate pe bază consolidată la nivelul portofoliului) sau simulărilor de criză de supraveghere anterioare.
389. Autoritățile competente trebuie să determine și să aplice P2G conform modelului de angajament minim menționat în secțiunea 2.2.4. În special, frecvența cu care este determinat și aplicat indicatorul P2G trebuie să urmeze frecvența evaluării adecvării capitalului conform modelului de angajament minim SREP.
390. Prin derogare de la punctul precedent, autoritățile competente trebuie să evalueze dacă nivelul P2G existent continuă să fie adecvat de fiecare dată când rezultatele noilor simulări de criză de supraveghere devin disponibile, și să revizuiască nivelul P2G, dacă este cazul.
391. Pentru instituțiile pentru care adecvarea capitalului, conform modelului de angajament minim SREP, trebuie evaluată anual (de exemplu, instituțiile SREP din Categoria 1), indicatorul P2G poate fi determinat și aplicat numai o dată la doi ani, nu anual. În celălalt an, autoritățile competente trebuie să evalueze, pe baza tuturor informațiilor relevante, inclusiv rezultatele simulărilor de criză de supraveghere anterioare împreună cu analiza suplimentară de sensibilitate (adică formele simplificate ale simulărilor de criză de supraveghere), dacă indicatorul P2G continuă să fie relevant sau trebuie actualizat.
392. În general, autoritățile competente nu trebuie să utilizeze P2G pentru a acoperi elemente de risc care trebuie acoperite de cerințele suplimentare privind fondurile proprii în conformitate cu secțiunea 7.2 din ghid.

Figura 6. Ordonarea cerințelor de fonduri proprii și P2G (vezi exemplul prezentat în secțiunea 7.9)

OCR - Overall capital requirement (14.5%)

TSCR – Binding requirement to be met at all times (11%)

Combined buffer requirement (3.5%)

Additional own funds requirements (P2R) (3%)

Minimum own funds requirements (P1) (8%)

Pillar 2 Capital Guidance (P2G) (2%)

OCR – Cerința globală de capital (14,5%)

TSCR – Cerință obligatorie care trebuie îndeplinită în permanență (11%)

Cerința privind amortizorul combinat (3,5%)

Cerințele suplimentare de fonduri proprii (P2R) (3%)

Cerințele minime de fonduri proprii (P1) (8%)

Recomandarea de capital pentru pilonul 2 (P2G) (2%)

393. La determinarea valorii P2G, autoritățile competente trebuie să se asigure că este stabilită la un nivel adecvat pentru a acoperi cel puțin impactul de criză maxim anticipat, care se calculează pe baza schimbărilor ratei fondurilor proprii de nivel 1 de bază (CET1) (de exemplu, având în vedere atât variațiile de capital CET1, cât și valoarea totală a expunerii la risc (TREA) în cel mai dificil an de criză și luând în calcul nivelul cerințelor de capital aplicabile și considerațiile de la punctele 348 și 394-396.

394. La determinarea valorii P2G, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere și factorii următori, după caz:

- a. anul în care s-a înregistrat impactul de criză maxim raportat la punctul de pornire și orizontul de timp al scenariilor folosite în simularea de criză;

- b. rezultatul unei simulări de criză ICAAP credibile, luând în calcul definițiile și ipotezele scenariilor specifice, în special dacă sunt considerate mai relevante pentru modelul de afaceri și profilul de risc al instituției sau dacă scenariile interne sunt mai severe decât scenariile de supraveghere;
 - c. măsurile de diminuare relevante ale conducerii instituției, care sunt considerate credibile în urma evaluării de supraveghere;
 - d. informații și opinii de supraveghere privind relevanța simulărilor de criză de supraveghere pentru strategia, planurile financiare și modelul de afaceri al instituției;
 - e. calitatea (componența) fondurilor proprii disponibile ale instituției, inclusiv cel mai dificil an de criză; și
 - f. dacă o instituție este în curs de restructurare sau rezoluție.
 - g.
395. În sensul punctului 394 litera (b), autoritățile competente trebuie să aibă în vedere și măsura în care scenariile de criză acoperă toate riscurile semnificative care contribuie la cerințele suplimentare de fonduri proprii în cadrul TSCR. Autoritățile competente trebuie să aibă în vedere în special faptul că este posibil ca scenariile de declin macroeconomic să nu includă în întregime unele riscuri, de exemplu riscul de conduită, riscul de pensie sau anumite elemente ale riscului de concentrare a creditului (de exemplu, concentrarea pe o singură entitate), care ar putea amplifica eventualele pierderi în scenariile adverse testate.
396. În plus, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere măsura în care cerința privind amortizorul combinat existentă și alte măsuri macroprudențiale aplicabile acoperă deja riscurile indicate de simulările de criză. Autoritățile competente trebuie să compenseze P2G cu amortizorul de conservare a capitalului (CCB), dat fiind că natura P2G și cea a CCB se suprapun. În plus, deși în principiu nu se preconizează nicio suprapunere între P2G și amortizorul anticiclic de capital (CCyB), în cazuri excepționale, autoritățile competente trebuie să compenseze P2G cu CCyB, de la caz la caz, pe baza considerării riscurilor subiacente acoperite de amortizor și luate în calcul la proiectarea scenariilor folosite în simulările de criză, după consultarea autorității macroprudențiale. Autoritățile competente nu trebuie să compenseze P2G cu amortizoarele de risc sistemic (amortizoarele G-SII/O-SII și amortizorul de risc sistemic), deoarece acestea au rolul de a acoperi riscurile induse de o instituție asupra sistemului financiar.

Comunicarea și componența indicatorului P2G

397. Când recomandările P2G sunt aplicate sau actualizate, autoritățile competente trebuie să comunice instituției nivelul P2G și termenele relevante pentru constituirea acestora conform punctului 401. Autoritățile competente trebuie să explice și eventuala reacție de supraveghere pentru situațiile în care recomandările P2G nu sunt îndeplinite.

398. Autoritățile competente trebuie să informeze instituțiile că se așteaptă ca recomandările P2G să fie îndeplinite cu fonduri proprii eligibile CET1 și incorporate în cadrele de planificare a capitalului și administrare a riscurilor, inclusiv cadrul de apetit la risc și planificarea redresării.
399. De asemenea, autoritățile competente trebuie să informeze instituțiile că fondurile proprii deținute în scopul îndeplinirii recomandărilor P2G nu pot fi utilizate pentru a îndeplini alte cerințe de reglementare (pilonul 1, P2R sau cerința privind amortizorul combinat) și, prin urmare, nu pot fi utilizate de două ori. Aceasta înseamnă că fondurile proprii necesare pentru a îndeplini cerințele pilonului 1 (8% din TREA), P2R sau cerința privind amortizorul combinat nu pot fi utilizate pentru a acoperi P2G.
400. În plus, autoritățile competente trebuie să comunice instituțiilor și, dacă este cazul, celorlalte autorități competente, toate ratele fondurilor proprii aplicabile afectate de P2G (CET1, T1 și fondurile proprii totale).
401. La stabilirea termenelor pentru determinarea P2G și comunicarea acestora către instituții, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere cel puțin următoarele aspecte:
- dacă o instituție este în curs de restructurare sau rezoluție; și
 - eventualele implicații pe care recomandările P2G constituite din elemente de CET1 le pot avea asupra altor părți din cerințele de capital și capacitatea instituțiilor de a emite instrumente de fonduri proprii de nivelul 1 suplimentar (AT1) sau de nivelul 2 (T2).

7.7.2 Planificarea capitalului și alte măsuri de supraveghere de abordare a adevării capitalului în condiții de criză

Planificarea capitalului

402. Dacă rezultatele cantitative ale simulărilor de criză menționate în secțiunea 7.7.1 arată că, în scenariul de criză dat, o instituție nu va putea să îndeplinească cerințele de capital aplicabile, autoritățile competente îi vor cere instituției respective să furnizeze un plan de capital credibil care să abordeze riscul de a nu îndeplini cerințele de capital aplicabile.
403. Pentru a determina credibilitatea planului de capital, autoritatea competentă trebuie să aibă în vedere, după caz, următoarele aspecte:
- dacă planul de capital acoperă întregul orizont de timp asumat în simularea de criză;
 - dacă planul de capital propune un set de măsuri de atenuare și de administrare credibile, restricționând plățile de dividende etc.;
 - dacă instituția vrea și poate să ia aceste măsuri pentru a aborda nerespectarea cerințelor de capital aplicabile în cadrul simulărilor de criză la nivelul sistemului;

- d. dacă măsurile de atenuare și de administrare respective se supun unor constrângeri juridice sau referitoare la reputație, de exemplu din cauza unor anunțuri publice anterioare care contrazic sau intră în conflict cu aceste măsuri (de exemplu, cu privire la politica de dividende, planurile de afaceri și apetitul la risc);
 - e. probabilitatea ca măsurile de atenuare și de administrare să îi permită instituției să îndeplinească în totalitate cerințele de capital într-un anumit interval de timp; și
 - f. dacă măsurile propuse sunt conforme în linii mari cu considerentele macroeconomice și modificările viitoare cunoscute ale cadrului de reglementare care afectează instituția din sfera de aplicare și cronologia scenariilor adverse asumate;
 - g. gama opțiunilor de redresare și analiza acestora conform planului de redresare al instituției.
404. La evaluarea planurilor de capital, acolo unde este cazul, în urma unui dialog eficient cu instituția, autoritatea competentă trebuie să îi ceară acesteia să facă modificările necesare asupra planurilor respective, inclusiv asupra măsurilor de administrare propuse, sau să îi ceară instituției să ia măsuri suplimentare de atenuare, care vor deveni relevante având în vedere scenariile și condițiile macroeconomice actuale.
405. Autoritățile competente trebuie să ceară instituțiilor să pună în aplicare planul de capital revizuit, inclusiv schimbările suplimentare efectuate pe baza rezultatelor evaluării de supraveghere și a dialogului cu instituția.

Măsuri de supraveghere suplimentare

406. După caz, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere aplicarea măsurilor de supraveghere suplimentare menționate la titlul 10, pentru a se asigura că instituția are suficient capital în condiții de criză.
407. În special, dacă rezultatele cantitative ale simulărilor de criză indică probabilitatea ca instituția să încalce cerințele de capital aplicabile în cadrul scenariului advers în următoarele 12 luni, autoritățile competente trebuie, acolo unde este adecvat, să trateze aceste informații ca pe una dintre circumstanțele posibile în sensul articolului 102 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2013/36/UE. În astfel de cazuri, autoritățile competente trebuie să ia măsurile necesare, conform articolului 104 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE, destinate să asigure suficiența fondurilor proprii. În special, când aceste măsuri privesc capitalul, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere unul dintre următoarele aspecte sau ambele aspecte, conform articolului 104 alineatul (1) literele (a) și (f):
- a. să ceară instituțiilor să mențină o valoare adecvată de fonduri proprii suplimentare sub forma unei valori nominale, având în vedere rezultatul evaluării SREP;

b. să ceară diminuarea riscului inerent activităților, produselor și sistemelor instituției.

(37). La punctul 369, între cuvintele „scor” și „bazat” se adaugă cuvintele „de viabilitate”.

(38). Tabelul 8 se înlocuiește după cum urmează:

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
1	Cantitatea și componența fondurilor proprii deținute prezintă un nivel de risc scăzut pentru viabilitatea instituției.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituția poate îndeplini cu ușurință recomandările P2G. • Instituția deține un nivel de fonduri proprii lejer peste cerința OCR, acest lucru fiind prevăzut și pentru viitor. • Simulările de criză nu relevă niciun risc perceptibil privind impactul unui declin economic sever, dar plauzibil asupra fondurilor proprii. • Nu se împiedică fluxul liber de capital dintre entități din cadrul grupului, acolo unde este cazul, sau toate entitățile sunt bine capitalizate peste nivelul cerințelor de supraveghere. • Instituția are un plan de capital plauzibil și credibil, cu potențialul de a fi eficace, dacă este necesar. • Indicatorul efectului de levier al instituției este lejer peste orice nivel minim reglementat și riscul de efect de levier excesiv este nesemnificativ/foarte mic.
2	Cantitatea și componența fondurilor proprii deținute prezintă un nivel de risc mic spre mediu pentru viabilitatea instituției.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituția întâmpină dificultăți în îndeplinirea recomandărilor P2G. Acțiunile întreprinse de conducere în vederea atenuării acestei probleme sunt evaluate ca fiind credibile. • Instituția este la limita de a-și încălca unele cerințe privind amortizoarele de capital, însă este totuși clar peste cerința TSCR. • Simulările de criză relevă un risc scăzut privind impactul unui declin economic

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
		<p>sever, dar plauzibil asupra fondurilor proprii, însă acțiunile întreprinse de conducere pentru abordarea acestuia par credibile.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Fluxul liber de capital dintre entități din cadrul grupului, acolo unde este cazul, este împiedicat sau poate fi ușor împiedicat. • Instituția are un plan de capital plauzibil și credibil care, deși prezintă riscuri, are potențialul de a fi eficace, dacă este necesar. • Indicatorul efectului de levier al instituției este peste orice nivel minim reglementat. Există un risc scăzut de efect de levier excesiv.
3	Cantitatea și componența fondurilor proprii deținute prezintă un nivel de risc mediu spre mare pentru viabilitatea instituției.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituția nu îndeplinește recomandările P2G. Există îngrijorări referitoare la credibilitatea acțiunilor întreprinse de conducere în vederea atenuării acestei probleme. • Instituția își folosește unele amortizoare de capital. Există probabilitatea ca instituția să încalce cerința TSCR dacă situația se deteriorează. • Simulările de criză relevă un risc mediu privind impactul unui declin economic sever, dar plauzibil asupra fondurilor proprii. Este posibil ca măsurile de administrare să nu abordeze acest risc în mod credibil. • Fluxul liber de capital dintre entități din cadrul grupului, acolo unde este cazul, este împiedicat. • Instituția are un plan de capital puțin probabil de a fi eficace. • Indicatorul efectului de levier al instituției este peste orice nivel minim

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
		reglementat, însă simulările de criză indică motive de îngrijorare privind impactul unui declin economic sever, dar plauzibil asupra indicatorului. Există un risc mediu de efect de levier excesiv.
4	Cantitatea și componența fondurilor proprii deținute prezintă un nivel de risc ridicat pentru viabilitatea instituției.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituția nu îndeplinește recomandările P2G (sau nu le-a constituit intenționat) și nici nu o va face în viitorul apropiat. Măsurile de atenuare ale conducerii pentru abordarea acestei probleme sunt evaluate ca nefiind credibile. • Instituția este la limita de a încălca cerința TSCR. • Simulările de criză relevă faptul că cerința TSCR va fi încălcată aproape de începutul unui declin economic sever, dar plauzibil. Măsurile de administrare nu vor aborda acest risc în mod credibil. • Fluxul liber de capital dintre entități din cadrul grupului, acolo unde este cazul, este împiedicat. • Instituția nu are un plan de capital sau are un astfel de plan care este în mod evident neadecvat. • Indicatorul efectului de levier a instituției este la limita de a încălca orice nivel minim reglementat. Există un risc ridicat de efect de levier excesiv.

(39). După secțiunea 7.8 se adaugă următoarea secțiune:

7.9 Comunicarea cerințelor prudențiale

Exemplu de comunicare a cerințelor prudențiale (vezi și Figura 6):

Începând cu această DATĂ și până la emiterea unor dispoziții contrare, INSTITUȚIA trebuie să dețină capital pentru a îndeplini în mod continuu cerința totală de capital SREP (TSCR) de [11%] din cerința TREA.

Din acești [11%]:

- **8% (care cuprind cel puțin 56% din CET1 și 75% din T1) reprezintă cerințele de fonduri proprii specificate la articolul 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;**

- **3% reprezintă fonduri proprii suplimentare în plus față de cerințele specificate la articolul 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, din care [2%] (care cuprind cel puțin XX% din CET1 și YY% din T1) sunt pentru a acoperi pierderile neașteptate identificate în urma SREP, iar [1%]**

(care cuprinde cel puțin XX% din CET1 și YY% din T1) este pentru a acoperi ALTELE (de exemplu, motive de îngrijorare privind guvernanta) identificate în urma evaluării SREP.

Prin prezenta, i se amintește INSTITUȚIEI că face, de asemenea, obiectul cerinței globale de capital (OCR), așa cum este definită în secțiunea 1.2 din Ghidul EBA/GL/2014/13, care include, pe lângă TSCR, cerința de amortizor combinat, așa cum este definită la punctul (6) de la articolul 128 din Directiva 2013/36/UE, în măsura în care aplicabil din punct de vedere legal.

Începând cu data deciziei comune, INSTITUȚIA face obiectul următoarei cerințe de amortizor combinat ce trebuie îndeplinită, în întregime, cu elemente de CET1:

- **o cerință privind amortizorul de conservare a capitalului de [2,5%]**

- **o cerință privind amortizorul anticiclic de capital (CCyB)* de [1%]**

(În ceea ce privește comunicarea de mai sus, trebuie avut în vedere că ratele amortizoarelor se pot schimba înainte de următoarea decizie SREP (însemnând eventualitatea unei cerințe OCR diferite în timp).

INSTITUȚIA face, de asemenea, obiectul unei recomandări de pilonul 2 (P2G) de [2%], aceasta fiind o cerință care nu este obligatorie din punct de vedere legal, pe lângă cerința OCR identificată în mod idiosincratic și sensibil la risc, pentru a aborda capacitatea INSTITUȚIEI de a menține cerințele de fonduri proprii aplicabile (și amortizoarele de risc sistemice în mod eficiente) în condiții de criză, așa cum indică rezultatele cantitative ale simulărilor de criză de supraveghere desfășurate conform articolului 100 din Directiva 2013/36/UE.

În exemplul de mai sus, cerințele de capital pot fi sintetizate după cum urmează:

Cerința totală de capital SREP (TSCR), cerința globală de capital (OCR) și recomandarea de pilonul 2 (P2G)		
Cerințe prudențiale	Valoare	Calcul de fundal
Indicatorul TSCR	11,0%	
din care: Rata de capital CET1	6,2%	Rata de capital CET1 pentru pilonul 1 (4,5%) plus rata CET1 P2R (56% din 3%)
din care: Rata T1	8,3%	Rata de capital T1 pentru pilonul 1 (46%) plus rata T1 P2R (75% din 3%)

Indicatorul OCR	14,5%	
din care: Rata de capital CET1	9,7%	<i>Rata de capital CET1 TSCR (6,2%) plus amortizorul combinat (3,5%)</i>
din care: Rata T1	11,8%	<i>Rata de capital T1 TSCR (8,3%) plus amortizorul combinat (3,5%)</i>
OCR și P2G	16,5%	
din care: Rata de capital CET1	11,7%	<i>Rata CET1 OCR (9,7%) plus P2G (2%)</i>
din care: Rata T1	13,8%	<i>Rata T1 OCR (11,8%) plus P2G (2%)</i>

* Acesta este indicatorul CCyB calculat de instituție și aplicabil începând cu data deciziei comune, folosind ratele amortizorului CCyB cunoscute și expunerile instituției conform articolului 140 din Directiva 2013/36/UE.

(40). La finalul punctului 378 din ghid, după cuvântul „scor” se adaugă următoarea sintagmă: „conform explicațiilor din secțiunile următoare”.

(41). Punctele 379 și 380 din ghid se șterg.

(42). La punctul 408 din ghid, sintagma „CEBS Guidelines on stress testing (Ghidul privind simulările de criză)” se înlocuiește cu „Ghidul ABE privind simulările de criză în cadrul instituțiilor”.

(43). La punctul 425 din ghid, între cuvintele „risc” și „bazat” se adaugă cuvintele „de risc”.

(44). Tabelul 9 din ghid se înlocuiește după cum urmează:

Scor de risc	Opinia de supraveghere	Considerații privind riscul inerent	Considerații privind procedurile adecvate de administrare și control
1	Există un risc scăzut de impact prudential semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> Există un risc nesemnificativ/foarte mic asociat neconcordanțelor (de exemplu, între scadențe, monede etc.). Dimensiunea și componența amortizorului de lichiditate este suficientă și adecvată. Nivelul celorlalți factori determinanți de risc de lichiditate (de exemplu, riscul reputațional, incapacitatea de a transfera lichiditatea în interiorul grupului etc.) este nesemnificativ/foarte mic. 	<ul style="list-style-type: none"> Există o concordanță între politica și strategia de gestionare a riscului de lichiditate ale instituției și strategia generală și apetitul la risc al acesteia. Cadrul organizațional pentru riscul de lichiditate este solid și conține responsabilități clare și o separare clară a sarcinilor între personalul cu competențe pentru asumarea de riscuri și

Scor de risc	Opinia de supraveghere	Considerații privind riscul inerent	Considerații privind procedurile adecvate de administrare și control
2	Există un risc mic spre mediu de impact prudential semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> • Neconcordanțele (de exemplu, dintre scadențe, monede etc.) implică un risc mic spre mediu. • Riscul asociat dimensiunii și componentei amortizorului de lichiditate este mic spre mediu. • Nivelul celorlalți factori determinanți de risc de lichiditate (de exemplu, riscul reputațional, incapacitatea de a transfera lichiditatea în interiorul grupului etc.) este mic spre mediu. 	<p>funcțiile de conducere și control.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sistemele de cuantificare, monitorizare și raportare a riscului de lichiditate sunt adecvate. • Limitele interne și cadrul de control pentru riscul de lichiditate sunt solide și corespund cu strategia instituției privind administrarea riscurilor și apetitul/toleranța la risc a acesteia.
3	Există un risc mediu spre mare de impact prudential semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> • Neconcordanțele (de exemplu, dintre scadențe, monede etc.) implică un risc mediu spre mare. • Riscul asociat dimensiunii și componentei amortizorului de lichiditate este mediu spre mare. • Nivelul celorlalți factori determinanți de risc de lichiditate (de exemplu, riscul reputațional, incapacitatea de a transfera lichiditatea în interiorul grupului etc.) este mediu spre mare. 	
4	Există un risc ridicat de impact prudential semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> • Neconcordanțele (de exemplu, dintre scadențe, monede etc.) implică un risc ridicat. • Riscul asociat dimensiunii și componentei amortizorului de lichiditate este ridicat. • Nivelul celorlalți factori determinanți de risc de lichiditate (de exemplu, riscul reputațional, incapacitatea de a transfera lichiditatea în interiorul grupului etc.) este ridicat. 	

(45). Tabelul 10 din ghid se înlocuiește după cum urmează:

Scor de risc	Opinia de supraveghere	Considerații privind riscul inerent	Considerații privind procedurile adecvate de administrare și control
1	Există un risc scăzut de impact prudential semnificativ asupra	<ul style="list-style-type: none"> • Există un risc nesemnificativ/foarte mic asociat profilului de finanțare al 	<ul style="list-style-type: none"> • Există o concordanță între politica și strategia de gestionare a riscului de

Scor de risc	Opinia de supraveghere	Considerații privind riscul inerent	Considerații privind procedurile adecvate de administrare și control
	instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<p>instituției sau sustenabilității sale.</p> <ul style="list-style-type: none"> Riscul asociat stabilității finanțării este nesemnificativ. Nivelul celorlalți factori determinanți de risc de finanțare (de exemplu, riscul reputațional, accesul la piețele de finanțare etc.) este nesemnificativ/foarte mic. 	<p>finanțare ale instituției și strategia generală și apetitul la risc al acesteia.</p> <ul style="list-style-type: none"> Cadrul organizațional pentru riscul de finanțare este solid și conține responsabilități clare și o separare clară a sarcinilor între personalul cu competențe pentru asumarea de riscuri și funcțiile de conducere și control. Sistemele de cuantificare, monitorizare și raportare a riscului de finanțare sunt adecvate. Limitele interne și cadrul de control pentru riscul de finanțare sunt solide și corespund cu strategia instituției privind administrarea riscurilor și apetitul/toleranța la risc a acesteia.
2	Există un risc mic spre mediu de impact prudential semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> Riscul asociat profilului de finanțare al instituției și sustenabilității acestuia este mic spre mediu. Riscul asociat stabilității finanțării este mic spre mediu. Nivelul celorlalți factori determinanți de risc de finanțare (de exemplu, riscul reputațional, accesul la piețele de finanțare etc.) este mic spre mediu. 	
3	Există un risc mediu spre mare de impact prudential semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> Riscul asociat profilului de finanțare al instituției și sustenabilității acestuia este mediu spre mare. Riscul asociat stabilității finanțării este mediu spre mare. Nivelul celorlalți factori determinanți de risc de finanțare (de exemplu, riscul reputațional, accesul la piețele de finanțare etc.) este mediu spre mare. 	
4	Există un risc ridicat de impact prudential semnificativ asupra instituției, având în vedere nivelul de risc inerent și procedurile de administrare și control.	<ul style="list-style-type: none"> Riscul asociat profilului de finanțare al instituției și sustenabilității acestuia este ridicat. Riscul asociat stabilității finanțării este ridicat. Nivelul celorlalți factori determinanți de risc de finanțare (de exemplu, riscul reputațional, accesul la piețele de finanțare etc.) este ridicat. 	

(46). La punctul 454 din ghid, între cuvintele „risc” și „bazat” se adaugă cuvintele „de viabilitate”.

(47). Tabelul 12 din ghid se înlocuiește după cum urmează:

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
1	Poziția lichidității și profilul de finanțare al instituției prezintă un nivel mic de risc pentru viabilitatea instituției.	<ul style="list-style-type: none"> • Capacitatea de contrabalansare și amortizoarele de lichiditate ale instituției sunt lejer peste cerințele cantitative specifice de supraveghere și sunt prevăzute să rămână astfel în viitor. • Componenta și stabilitatea finanțării pe termen mai lung (> 1 an) prezintă un risc nesemnificativ/foarte mic în ceea ce privește activitățile și modelul de afaceri al instituției. • Nu se împiedică fluxul liber de lichiditate dintre entități din cadrul grupului, după caz, sau toate entitățile au o capacitate de contrabalansare și amortizoare de lichiditate peste nivelul cerințelor de supraveghere. • Instituția are un plan de urgență plauzibil și credibil pentru lichiditate, cu potențial de eficacitate, dacă este necesar.
2	Poziția lichidității și profilul de finanțare al instituției prezintă un nivel mic spre mediu de risc pentru viabilitatea instituției.	<ul style="list-style-type: none"> • Capacitatea de contrabalansare și amortizoarele de lichiditate ale instituției sunt peste cerințele cantitative specifice de supraveghere, însă există riscul să nu rămână astfel. • Componenta și stabilitatea finanțării pe termen mai lung (> 1 an) prezintă un risc mic în ceea ce privește activitățile și modelul de afaceri al instituției. • Este împiedicat sau poate fi ușor împiedicat fluxul liber de lichiditate dintre entități din cadrul grupului, după caz. • Instituția are un plan de urgență plauzibil și credibil pentru lichiditate, care, deși

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
		<p>prezintă riscuri, are potențial de eficacitate, dacă este necesar.</p>
3	<p>Poziția lichidității și profilul de finanțare al instituției prezintă un nivel mediu spre mare de risc pentru viabilitatea instituției.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Capacitatea de contrabalansare și amortizoarele de lichiditate ale instituției se deteriorează și/sau sunt sub cerințele cantitative specifice de supraveghere și există preocupări cu privire la capacitatea instituției de a restabili cu promptitudine conformitatea cu aceste cerințe. • Componenta și stabilitatea finanțării pe termen mai lung (> 1 an) prezintă un risc mediu în ceea ce privește activitățile și modelul de afaceri al instituției. • Este împiedicat fluxul liber de lichiditate dintre entități din cadrul grupului, după caz. • Instituția are un plan de urgență pentru lichiditate puțin probabil de a fi eficace.
4	<p>Poziția lichidității și profilul de finanțare al instituției prezintă un nivel mare de risc pentru viabilitatea instituției.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Capacitatea de contrabalansare și amortizoarele de lichiditate ale instituției se deteriorează rapid și/sau sunt sub cerințele cantitative specifice de supraveghere și există preocupări serioase cu privire la capacitatea instituției de a restabili cu promptitudine conformitatea cu aceste cerințe. • Componenta și stabilitatea finanțării pe termen mai lung (> 1 an) prezintă un risc mare în ceea ce privește activitățile și modelul de afaceri al instituției. • Este împiedicat serios fluxul liber de lichiditate dintre entități din cadrul grupului, după caz. • Instituția nu are un plan de urgență pentru lichiditate sau are un astfel de plan care este în mod evident neadecvat.

(48). La punctul 463 din ghid, între cuvintele „scor” și „bazat” se adaugă cuvintele „de viabilitate”.

(49). Tabelul 13 din ghid se înlocuiește după cum urmează:

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
1	Riscurile identificate prezintă un nivel mic de risc pentru viabilitatea instituției.	<ul style="list-style-type: none"> Modelul de afaceri și strategia instituției nu reprezintă un factor de îngrijorare. Cadrul de administrare a activității și mecanismele de control la nivelul instituției nu reprezintă un factor de îngrijorare. Riscurile pentru capital și lichiditate ale instituției reprezintă un risc nesemnificativ/risc foarte mic de impact prudențial semnificativ. Compoziția și cantitatea fondurilor proprii deținute nu reprezintă un factor de îngrijorare. Poziția de lichiditate și profilul de finanțare nu reprezintă un factor de îngrijorare. Capacitatea generală de redresare a instituției nu reprezintă un factor de îngrijorare.
2	Riscurile identificate prezintă un nivel de risc mic spre mediu pentru viabilitatea instituției.	<ul style="list-style-type: none"> Există un nivel mic spre mediu de îngrijorare privind modelul de afaceri și strategia instituției. Există un nivel mic spre mediu de îngrijorare privind governanța și mecanismele de control la nivelul instituției. Există un nivel de risc mic spre mediu al unui impact prudențial semnificativ cauzat de riscurile pentru capital și lichiditate. Există un nivel mic spre mediu de îngrijorare privind compoziția și cantitatea fondurilor proprii deținute de instituție. Există un nivel mic spre mediu de îngrijorare privind poziția de lichiditate și/sau profilul de finanțare al instituției. Există un nivel mic spre mediu de îngrijorare privind capacitatea generală de redresare a instituției.
3	Riscurile identificate prezintă un nivel de risc mediu spre mare pentru viabilitatea instituției.	<ul style="list-style-type: none"> Există un nivel mediu spre mare de îngrijorare privind modelul de afaceri și strategia instituției.

Punctaj	Opinia de supraveghere	Considerații
		<ul style="list-style-type: none"> • Există un nivel mediu spre mare de îngrijorare privind governanța și planurile de control la nivelul instituției. • Există un nivel de risc mediu spre mare al unui impact prudential semnificativ cauzat de riscurile pentru capital și lichiditate. • Există un nivel mediu spre mare de îngrijorare privind compoziția și cantitatea fondurilor proprii deținute de instituție. • Există un nivel mediu spre mare de îngrijorare privind poziția de lichiditate și/sau profilul de finanțare al instituției. • Există un nivel mediu spre mare de îngrijorare privind capacitatea generală de redresare a instituției.
4	Riscurile identificate prezintă un nivel ridicat de risc pentru viabilitatea instituției.	<ul style="list-style-type: none"> • Există un nivel ridicat de îngrijorare privind modelul de afaceri și strategia instituției. • Există un nivel ridicat de îngrijorare privind governanța și mecanismele de control la nivelul instituției. • Există un nivel ridicat de risc al unui impact prudential semnificativ cauzat de riscurile pentru capital și lichiditate. • Există un nivel ridicat de îngrijorare privind compoziția și cantitatea fondurilor proprii deținute de instituție. • Există un nivel ridicat de îngrijorare privind poziția de lichiditate și/sau profilul de finanțare al instituției. • Există un nivel ridicat de îngrijorare privind capacitatea generală de redresare a instituției.
F	Instituția este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate.	<ul style="list-style-type: none"> • Există un risc imediat pentru viabilitatea instituției. • Instituția îndeplinește condițiile pentru a stabili că este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate în sensul articolului 32 alineatul (4) din Directiva 2014/59/UE¹³

¹³ În special, opinia autorității competente este că (1) instituția încalcă cerințele deținerii în continuare a autorizației sau, potrivit unor elemente obiective, se poate conchide că instituția le va încălca în viitorul apropiat, într-o măsură suficientă pentru a justifica retragerea autorizației de către autoritatea competentă, dintr-o serie de motive, inclusiv, dar fără a se limita la cazul în care instituția a suportat sau este susceptibilă de a suporta pierderi care îi vor epuiza toate sau o parte semnificativă din fondurile proprii; (2) activele instituției sunt inferioare pasivelor sau, potrivit unor elemente obiective, se poate conchide

- (50). Punctul 456 din ghid se înlocuiește după cum urmează:
Autoritățile competente trebuie să impună cerințe suplimentare de fonduri proprii și să stabilească așteptări privind fondurile proprii prin stabilirea indicatorului TSCR și determinarea indicatorului P2G, după caz, în conformitate cu procesul și criteriile prevăzute la titlul 7.
- (51). După punctul 476 din ghid se adaugă următoarea subsecțiune :

Măsuri de supraveghere bazate pe rezultatul analizei calitative a simulării de criză

514. Pe baza rezultatelor analizei calitative a programelor de simulare a crizelor și dacă sunt identificate deficiențe, autoritățile competente îi vor cere instituției:

- a. să pregătească un plan de acțiune corectivă cu scopul de a îmbunătăți programele și practicile de simulare a crizei. Dacă sunt identificate neconformități semnificative în modul în care o instituție abordează rezultatele simulărilor de criză sau dacă măsurile de administrare nu sunt considerate credibile, autoritățile competente îi pot cere instituției să ia măsuri corective suplimentare, inclusiv să facă schimbări la planul de capital al instituției;
- b. unde este cazul, să execute scenariile recomandate (sau elemente ale acestora) sau care folosesc ipoteze specifice.

515. În plus, autoritățile competente pot aplica și alte măsuri de supraveghere, conform articolelor 104 și 105 din Directiva 2013/36/UE dacă acestea sunt mai adecvate pentru a aborda deficiențele identificate conform acestei secțiuni.

516. S-a remarcat că evaluarea prudențială a rezultatelor simulărilor de criză în sens invers ar trebui să fie utilă la evaluarea viabilității și sustenabilității modelului de afaceri și la evaluarea scenariilor folosite în cadrul proceselor ICAAP și ILAAP, precum și la planificarea redresării.

517. Autoritățile competente trebuie să folosească rezultatele simulărilor de criză în sens invers efectuate de instituții și pentru a analiza eventualele implicații sistemice. Dacă mai multe instituții identifică scenariile similare de simulări de criză în sens invers care ar putea expune aceste instituții unor vulnerabilități grave, scenariile respective trebuie tratate ca alertă pentru posibilele implicații sistemice. În acest caz, autoritățile competente trebuie să informeze autoritățile desemnate relevante cu privire la natura scenariilor de criză identificate.

- (52). După punctul 499 din ghid se adaugă următoarele secțiuni:

că acest lucru se va petrece în viitorul apropiat; sau (3) instituția se află în imposibilitatea de a-și achita datoriile sau alte datorii la scadență sau, potrivit unor elemente obiective, se poate conchide că acest lucru se va petrece în viitorul apropiat.

Articolul 32 alineatul (4) litera (d) din Directiva 2014/59/UE identifică, de asemenea, criteriile de sprijin public extraordinar pentru a stabili dacă o instituție este în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate, dar aceste criterii nu sunt luate în considerare în sensul SREP și al constatării făcute de autoritățile competente.

10.6 Reacția de supraveghere la o situație în care cerințele TSCR nu sunt îndeplinite

541. TSCR este o cerință obligatorie din punct de vedere legal, pe care instituțiile trebuie să o îndeplinească în permanență, inclusiv în condiții de criză. Dacă cerința TSCR stabilită conform acestui ghid nu mai este îndeplinită, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere competențele suplimentare de intervenție, conform Directivelor 2013/36/UE și 2014/59/UE, inclusiv retragerea autorizației conform articolului 18 litera (d) din Directiva 2013/36/UE, punerea în aplicare a măsurilor de intervenție timpurie în conformitate cu articolul 27 din Directiva 2014/59/UE și măsurile de rezoluție conform directivei respective. Când exercită aceste competențe, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere dacă măsurile sunt proporționale cu circumstanțele și raționamentul acestora privind modul probabil în care va evolua situația.
542. O încălcare a cerințelor TSCR trebuie avută în vedere și pentru a determina dacă o instituție este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, conform articolului 32 alineatul (4) din Directiva 2014/59/UE și Ghidul ABE privind interpretarea diferitelor circumstanțe în care o instituție este considerată a fi în curs de a intra în dificultate sau susceptibilă de a intra în dificultate, aceasta fiind una dintre condițiile în care autoritățile competente pot retrage autorizația conform articolului 18 litera (d) din Directiva 2013/36/UE.

10.7 Reacția de supraveghere la o situație în care recomandarea P2G nu este respectată

543. Autoritățile competente trebuie să monitorizeze dacă valoarea fondurilor proprii estimată conform P2G este constituită și menținută de instituție de-a lungul timpului.
544. Când fondurile proprii ale instituției scad sau sunt susceptibile să scadă sub nivelul stabilit de P2G, autoritatea competentă trebuie să se aștepte ca instituția să o notifice și să pregătească un plan de capital revizuit. În această notificare, instituția trebuie să explice ce consecințe adverse sunt susceptibile să o forțeze să facă acest lucru și ce acțiuni sunt preconizate pentru eventuala restabilire a conformității cu P2G, în cadrul unui dialog de supraveghere avansat.
545. Există în general trei situații avute în vedere de o autoritate competentă, în care o instituție poate să nu îndeplinească recomandările P2G.
- Când nivelul fondurilor proprii scade sub nivelul P2G (rămânând însă deasupra nivelului OCR) în circumstanțe specifice instituției sau externe în care s-au materializat riscurile pe care P2G avea rolul de a le acoperi, instituția poate funcționa temporar sub nivelul P2G, cu condiția ca autoritatea competentă să îi considere credibil planul de capital revizuit, conform criteriilor stabilite în

secțiunea 7.7.3. Autoritatea competentă poate avea în vedere ajustarea nivelului P2G, după caz.

- b. Când nivelul fondurilor proprii scade sub nivelul P2G (rămânând însă deasupra nivelului OCR) în circumstanțe specifice instituției sau externe în urma materializării unor riscuri pe care P2G nu avea rolul de a le acoperi, autoritățile competente trebuie să se aștepte ca instituția să ridice nivelul fondurilor proprii la nivelul P2G într-un interval de timp corespunzător.
- c. Când instituția nu ține seama de recomandările P2G, nu le încorporează în cadrul său de administrare a riscurilor sau nu constituie fonduri proprii pentru îndeplinirea P2G în termenul stabilit conform punctului 397, aceasta poate determina autoritatea competentă să pună în aplicare măsuri suplimentare de supraveghere, conform secțiunilor 10.3 și 10.5. După caz, autoritatea competentă poate decide să revizuiască nivelul cerințelor suplimentare privind propriile fonduri, în conformitate cu titlul 7.

546. Prin derogare de la răspunsurile de supraveghere specifice prevăzute la punctul precedent, autoritățile competente pot avea în vedere punerea în aplicare a măsurilor de capital și a măsurilor suplimentare de supraveghere prevăzute în secțiunile 10.3 și 10.5, atunci când acestea sunt considerate mai adecvate pentru a aborda motivele scăderii fondurilor proprii sub nivelul stabilit de P2G.

(53). Punctul 503 din ghid se înlocuiește cu:

„În cazul în care măsura macroprudențială, datorită caracteristicilor specifice, nu vizează o anumită instituție (astfel cum s-a discutat mai sus), autoritățile competente pot avea în vedere, după consultarea autorității desemnate relevante, extinderea efectelor măsurii direct asupra instituției respective (de exemplu, prin aplicarea ponderilor de risc echivalente asupra anumitor clase de expuneri vizate de măsura macroprudențială).

(54). După punctul 518 se adaugă următoarele puncte:

„566. Toate informațiile relevante privind determinarea P2G (inclusiv dimensiunea, componența fondurilor proprii pentru acoperirea acestui indicator și reacția de supraveghere) pentru instituțiile mamă sau filialele unui grup transfrontalier trebuie comunicate între autoritățile competente în cadrul procesului decizional comun, conform articolului 113 din Directiva 2013/36/UE. În special, autoritățile competente trebuie să discute abordarea stabilirii P2G la nivel individual, unde nu există date disponibile la nivel individual din simulările de criză de supraveghere, sau, unde este cazul, să convină asupra aplicării P2G numai la nivel consolidat.

567. Atunci când sunt aplicate recomandările P2G, informațiile relevante trebuie să se reflecte în documentul deciziei comune elaborat conform articolului 113 din Directiva 2013/36/UE și Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 710/2014 al Comisiei, și trebuie incluse ca

„elemente informative” în aplicarea altor măsuri de supraveghere aflate oficial în afara sferei de aplicare a deciziei comune.”

(55). Un nou titlu, titlul 12, se adaugă după punctul 520 din ghid, după cum urmează:

Titlul 12. Simularea situațiilor de criză de supraveghere

12.1 Utilizarea simulării situațiilor de criză de supraveghere de către autoritățile competente

570. Pe baza articolului 100 din Directiva 2013/36/UE, autoritățile competente trebuie să utilizeze simulările de criză de supraveghere în sprijinul procesului de analiză și evaluare și în special, evaluarea de supraveghere a elementelor sale cheie, așa cum este indicat în titlurile 4-9. În special, simulările de criză de supraveghere trebuie să asiste autoritățile competente, după caz, în următoarele:

- a. Evaluarea riscurilor individuale pentru capital ale instituției, conform titlului 6, sau a riscurilor pentru lichiditate și finanțare, conform titlului 8.
- b. Evaluarea fiabilității programelor de simulare de criză ale instituțiilor, precum și a relevanței, severității și plauzibilității scenariilor pentru testele proprii de simulare de criză desfășurate de instituții în cadrul proceselor ICAAP și ILAAP. Aceasta poate include combaterea ipotezelor principale ale instituțiilor și factorilor determinanți ai riscurilor.
- c. Evaluarea capacității instituției de a îndeplini cerințele TSCR și OCR în contextul evaluării adecvării capitalului, așa cum este indicat în secțiunea 7.7. În funcție de acoperirea și tipul simulării de criză de supraveghere, această evaluare se poate limita la anumite elemente din TSCR vizate de caracteristicile de proiectare ale simulării de criză de supraveghere (de exemplu cerințele suplimentare privind fonduri proprii pentru categorii de risc individual, dacă simularea de criză acoperă numai astfel de categorii de risc).
- d. Determinarea P2G pentru instituții.
- e. Identificarea eventualelor vulnerabilități sau slăbiciuni în administrarea riscului
- f. și controlul asupra zonelor de risc individual ale instituțiilor.
- g. Identificarea deficiențelor posibile în mecanismele generale de guvernare sau de control la nivelul instituției: simulările de criză de supraveghere trebuie avute în vedere de autoritățile competente ca o sursă suplimentară de informații în scopul evaluării SREP a mecanismelor interne de guvernare și control la nivelul instituției menționate la titlul 5. În special, dacă o autoritate competentă identifică prin simulări de criză de supraveghere, deficiențe în programele proprii de simulare de criză sau infrastructura de date de risc aferentă a instituției, acestea trebuie avute în vedere la evaluarea cadrului general al instituției respective de guvernare și administrare a riscurilor.

- h. Determinarea unor cerințe cantitative specifice de lichiditate în contextul evaluării adecvării lichidității, în special atunci când autoritatea competentă nu a dezvoltat sisteme de referință de supraveghere specifice pentru cerințele de lichiditate. Anumite elemente ale simulărilor de criză de supraveghere referitoare la lichiditate trebuie folosite, după caz, ca date pentru stabilirea cerințelor specifice de lichiditate pentru instituții (de exemplu, analiza comparativă, în scenarii adverse, a efluxurilor nete de numerar și a activelor lichide eligibile într-un set de orizonturi de timp, evaluarea scării de scadențe în condiții de stres), conform secțiunii 9.4.
571. În plus, simulările de criză de supraveghere trebuie să asiste autoritățile competente în evaluarea procedurilor organizatorice de supraveghere și în planificarea resurselor de supraveghere, având în vedere și alte informații relevante, în special pentru evaluarea mai frecventă și profundă a anumitor elemente SREP în cazul instituțiilor care nu sunt incluse în Categoria 1, și în scopul determinării sferei de aplicare a programului de examinare de supraveghere impus prin articolul 99 din Directiva 2013/36/UE.
572. După caz, autoritățile competente trebuie, de asemenea, să utilizeze scenariile și rezultatele simulărilor de criză de supraveghere ca surse suplimentare de informație în evaluarea planurilor de redresare ale instituțiilor, în special în evaluarea selecției și severității scenariilor și ipotezelor folosite de instituție. După caz, în această evaluare, mai ales când îndeplinesc condițiile stabilite în Ghidul ABE privind gama de scenarii folosite în planurile de redresare, scenariile de simulare de criză de supraveghere trebuie folosite ca punct de referință pentru evaluarea propriilor scenarii și ipoteze ale instituției.
573. Dacă este cazul, autoritățile competente trebuie de asemenea să folosească rezultatele simulărilor de criză de supraveghere în sprijinul analizei necesare pentru acordarea diferitelor permisiuni și autorizații impuse de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau Directiva 2013/36/UE, de exemplu în raport cu participațiile calificate, fuziuni și achiziții, și răscumpărările de acțiuni.
574. Autoritățile competente trebuie de asemenea să folosească rezultatele simulărilor de criză de supraveghere, după caz, în sprijinul analizei tematice a eventualelor vulnerabilități ale unui grup de instituții cu profiluri de risc similare.
575. De asemenea, dacă este cazul, autoritățile competente trebuie să folosească simulările de criză de supraveghere ca mijloc de motivare a instituțiilor să își dezvolte capacitățile interne de simulare de criză și administrare a riscurilor: în special, o simulare de criză cu o componentă de jos în sus poate motiva instituțiile să își îmbunătățească și să își dezvolte capacitățile de agregare a datelor, modelare a riscurilor și instrumentele IT pentru simulările de criză și administrarea riscurilor

12.2 Elemente-cheie ale simulărilor de criză de supraveghere

576. La stabilirea elementelor-cheie ale simulărilor de criză de supraveghere, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere, printre altele, următoarele aspecte:

- a. Acoperirea, în ceea ce privește acoperirea anumitor factori de risc sau a factorilor de risc multipli, anumitor portofolii individuale, sau activități sau sectoare/locații, tuturor sau mai multor portofolii.
 - b. Proiectarea, în ceea ce privește: (1) analiza sensibilității (factor unic sau factor multiplu simplu), (2) analiza scenariilor sau (3) simulările de criză în sens invers. Autoritățile competente trebuie să aleagă proiectul cel mai potrivit pentru obiectivul urmărit de simularea de criză: analiza sensibilității pentru un singur factor de risc sau factori de risc multipli este în general preferată în evaluarea riscului individual pentru capital sau a riscurilor pentru lichiditate sau finanțare; abordarea analizei scenariilor este în general preferată în cadrul unei evaluări a adecvării generale a capitalului; iar simulările de criză în sens invers pot fi, inter alia, considerate adecvate pentru evaluarea severității scenariilor folosite de instituție.
 - c. Sfera de aplicare, în ceea ce privește acoperirea perimetrului grupurilor transfrontaliere: în scopul evaluării adecvării generale de capital a grupului, autoritățile competente trebuie să se asigure că toate entitățile din grup relevante sunt luate în considerare în simulările de criză.
 - d. Eșantionul de instituții vizate de simulările de criză: când planifică simulările de criză de supraveghere pentru mai mult de o instituție, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere un eșantion corespunzător pentru acest exercițiu, în special când folosesc simulările de criză în evaluări tematice ale anumitor linii de afaceri/modele sau studii/evaluări ale impactului.
 - e. Abordarea (simulare de criză de sus în jos, simulare de criză de jos în sus, o combinație între acestea, recomandarea unor scenarii de ancorare specifice pentru instituții).
577. În proiectarea și desfășurarea simulărilor de criză de supraveghere în cadrul evaluării SREP, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere rezultatele analizelor de calitate ale activelor (AQR), dacă există, sunt adecvate și neîncorporate încă în situațiile financiare ale instituțiilor. Combinarea simulărilor de criză de supraveghere cu analizele de calitate ale activelor poate fi considerată utilă pentru a se asigura că pozițiile din bilanț ale instituțiilor vizate de simulările de criză de supraveghere sunt raportate corect cu puncte de pornire îmbunătățite și comparabile la nivelul instituțiilor participante.
578. Autoritățile competente pot avea de asemenea în vedere aplicarea unor rate predefinite de capital, în special în contextul simulărilor de criză la nivelul sistemului (inclusiv simulările de criză la nivelul țării), sau aplicarea unor praguri generale sau idiosincratice. În astfel de situații, acestea trebuie să fie adecvate și să ia în calcul obiectivele de supraveghere. Astfel de obiective și praguri trebuie să se aplice instituțiilor în mod coerent în cadrul simulărilor de criză de supraveghere.

12.3 Mecanisme organizatorice și de guvernare în cadrul autorităților competente

579. Autoritățile competente trebuie să organizeze un program eficient de simulare de criză de supraveghere. Acest program trebuie să fie sprijinit de mecanisme organizaționale, de guvernare

și IT adecvate, oferind garanția că simulările de criză de supraveghere pot avea loc cu frecvența corespunzătoare. Programul de simulare de criză de supraveghere trebuie să sprijine implementarea eficientă a programului de examinare de supraveghere pentru instituții individuale. Programul trebuie de asemenea să reflecte modul în care autoritatea competentă ia decizii în alegerea formei simulării de criză de supraveghere în strânsă legătură cu obiectivele fiecărui exercițiu.

580. Mecanismele de guvernanță, organizaționale și IT care sprijină programul de simulare de criză de supraveghere trebuie să includă cel puțin următoarele:

- a. Resurse umane și materiale suficiente, infrastructură de date și IT pentru proiectarea și desfășurarea simulărilor de criză de supraveghere. În special, programul de simulare de criză de supraveghere trebuie să fie sprijinit de date adecvate și de o abordare metodologică corespunzătoare care să acopere toate aspectele, inclusiv scenariile și ipotezele (de exemplu, modelele standardizate, recomandările, documentația) și să asigure atât flexibilitatea cât și nivelurile adecvate de calitate și control.
- b. Un proces de asigurare a calității care să vizeze proiectarea, dezvoltarea și executarea simulărilor de criză și comparabilitatea rezultatelor între instituții.
- c. Integrarea simulărilor de criză de supraveghere în alte procese prudențiale relevante. Așadar, la nevoie și sub rezerva constrângerilor legale, organizația trebuie să sprijine transferul intern de informații și utilizarea tuturor aspectelor programului simulării de criză (de exemplu, atât rezultatele cantitative cât și cele calitative)

581. În cadrul mecanismelor de guvernanță, autoritățile competente trebuie să se asigure că programul de simulare de criză de supraveghere este revizuit periodic, atât din punct de vedere calitativ cât și cantitativ, pentru a se asigura că este adecvat.

582. Autoritățile competente trebuie să se asigure că dispun de procese și mecanisme pentru un dialog eficient cu instituțiile cu privire la simulările de criză de supraveghere și rezultatele acestora. Acest dialog trebuie să reflecte obiectivele vizate, să fie organizat în special, dar nu exclusiv, când simulările de criză de supraveghere sunt executate în scopul evaluării adecvării generale de capital a instituțiilor și să fie organizat în contextul mai general al evaluărilor SREP, așa cum sunt prezentate în acest ghid. În sensul acestui dialog la nivel tehnic și de conducere, autoritățile competente trebuie să se asigure, dacă este cazul, că:

- a. instituțiilor li se oferă explicații și îndrumări adecvate, suficient de detaliate și corecte privind aplicarea metodologiilor și ipotezelor folosite în simulările de criză de jos în sus;
- b. instituțiilor li se oferă explicații și îndrumări adecvate, suficient de detaliate și corecte privind informațiile justificative care trebuie transmise de acestea autorităților competente împreună cu rezultatele simulărilor;
- c. instituțiile primesc explicații în urma discuțiilor, dacă este cazul, privind rezultatele simulărilor de criză de supraveghere care au dus la aplicarea măsurilor de

supraveghere. Acest lucru trebuie avut în vedere de autoritățile competente în special în contextul simulărilor de criză la nivelul sistemului, care declanșează măsuri de supraveghere.

583. La aplicarea simulărilor de criză de supraveghere pentru grupurile transfrontaliere și entitățile acestora, autoritățile competente trebuie să facă schimb de informații, și dacă este posibil din punct de vedere practic, să discute în mod corespunzător procesul în cadrul colegiilor de supraveghetori. Autoritățile competente trebuie să se asigure în special că sunt puse la dispoziție și discutate detaliile relevante privind metodologiile, scenariile și ipotezele majore, precum și rezultatele simulărilor de criză de supraveghere, în special cele care vizează evaluarea adecvării de capital sau lichiditate.
584. Autoritățile competente trebuie de asemenea să determine ce informații privind simulările de criză de supraveghere pot fi făcute publice, ținând cont de obiectivele simulărilor de criză de supraveghere. Când decid asupra publicării rezultatelor sau metodologiilor simulărilor de criză de supraveghere, autoritățile competente trebuie să țină seama de propriul lor rol în exercițiul ales și în abordarea aleasă (simulare de criză de sus în jos, simulare de criză de jos în sus) și să țină seama, de asemenea, de amploarea propriei lor analize care va însoți rezultatele publicate.

12.4 Considerații privind procesul și metodologia

585. Programul de simulare de criză de supraveghere pus în aplicare de autoritățile competente trebuie să asigure cel puțin următoarele:
- a. În proiectarea metodologiilor și ipotezelor care vor fi utilizate în simulările de criză de supraveghere, autoritățile competente trebuie să aleagă proiectul și caracteristicile exercițiului care sunt cele mai adecvate pentru obiectivul respectiv, adică cele care sunt legate de obiectivele de supraveghere (sau alte obiective) stabilite de autoritatea competentă.
 - b. Când desfășoară simulări de criză de supraveghere pe un eșantion mai mare de instituții, autoritățile competente pot considera posibilitatea de a adopta proiectarea simulărilor de criză de supraveghere pentru diferite categorii de instituții, așa cum este indicat în secțiunea 2.4, în special dacă exercițiul este de sus în jos.
 - c. Autoritățile competente trebuie să aibă în vedere cronologia corespunzătoare în desfășurarea simulărilor de criză de supraveghere, inclusiv orizontul de timp al scenariilor și perioada în care sunt analizate măsurile de administrare propuse de instituții în cadrul exercițiului de simulare de criză. Cronologia exercițiului trebuie să includă și dialogul cu instituția, atunci când este relevant pentru obiectivul exercițiului, și măsura în care datele furnizate de instituția participantă vor rămâne relevante.
 - d. Autoritățile competente trebuie să aibă în vedere, în măsura în care sunt relevante pentru obiectivul exercițiului, toate modificările viitoare cunoscute ale cadrului de

reglementare care afectează instituțiile din sfera de aplicare și orizontul de timp al exercițiului.

586. În cazul unei simulări de criză de analiză a scenariului, autoritățile competente trebuie să decidă dacă vor executa un singur scenariu care va fi aplicat tuturor instituțiilor incluse în exercițiu sau vor dezvolta scenarii specifice instituției pentru fiecare instituție (aceasta din urmă nu trebuie văzută ca o exonerare a instituțiilor de responsabilitatea de a își proiecta propriile scenarii pentru simulările de criză în cadrul proceselor ICAAP și ILAAP), sau o combinație a ambelor posibilități. Autoritățile competente trebuie să aibă în vedere transferabilitatea resurselor de capital și lichiditate în condiții de criză, precum și orice impedimente posibile care ar putea exista, inclusiv impedimente legale și operaționale.

587. În plus, următoarele aspecte trebuie avute în vedere la dezvoltarea metodologiilor pentru simulările de criză de supraveghere:

- a. În scopul evaluării adecvării de capital, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere impactul simulării de criză asupra contului de profit și pierderi, bilanțului, valorii expunerii la risc și efectul de levier al instituției, și să analizeze impactul simulării de criză asupra ratelor de capital ai instituțiilor vizate de exercițiu.
- b. În scopul simulărilor de criză de jos în sus, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere măsura în care recomandă metodologiile pentru modelarea bilanțurilor și conturilor de profit și pierdere ale instituțiilor. Cu titlu indicativ, bilanțurile instituțiilor pot fi considerate statice, permițându-le autorităților competente să evalueze riscurile actuale de-a lungul timpului. Alternativ, acestea pot fi considerate dinamice pentru a permite, de exemplu, o explorare orientată mai mult spre viitor a modului în care planurile de afaceri ale instituțiilor ar putea evolua în scenariul de criză sau a modului în care volumele de credit pot evolua în timp. Pentru comparabilitate avansată, autoritățile competente pot alege abordarea bilanțului static. Dimpotrivă, pentru opinii avansate asupra reacțiilor intenționate sau planificate ale instituțiilor cu privire la crize și șocuri, poate fi aleasă abordarea bilanțului dinamic.
- c. Autoritățile competente trebuie să determine cum să ia în calcul opiniile sistemice sau efectele de runda a doua asupra simulărilor de criză, dacă este relevant, recunoscând limitările ipotezelor ex ante în cazul simulărilor de criză de jos în sus.
- d. În scopul simulărilor de criză de jos în sus, autoritățile competente trebuie să caute să evalueze impactul acestor exerciții în mod coerent și corect la nivelul instituțiilor vizate de simulările de criză de supraveghere, respectând mediul concurențial echitabil. Autoritățile competente trebuie de asemenea să aibă în vedere măsura în care rezultatele simulărilor de criză reflectă diferențele dintre instituții în alegerile de modelare și raționamente, mai degrabă decât diferențele între riscurile la care sunt expuse.

588. Autoritățile competente trebuie să vizeze evaluarea riscului de model la nivelul exercițiilor de simulare de criză și să aibă acces la diferite tipuri de informații comparative. Unde este cazul, este

recomandat să existe mai multe perspective/criterii de referință. Este important să se recunoască faptul că toate modelele sunt imperfecte și să se identifice clar slăbiciunile cunoscute și potențiale. Înțelegerea acestor limitări și slăbiciuni ale modelelor de simulare de criză ale instituțiilor individuale poate influența procesul simulării de criză și atenua eventualele probleme care decurg din riscul de model.

- (56). Punctul 522 se modifică după cum urmează:
„Autoritățile competente trebuie să pună în aplicare prezentul ghid integrându-l în cadrul procedurilor de supraveghere ale acestora până la 1 ianuarie 2016.¹⁴”
- (57). Anexele 2-4 au fost șterse.
- (58). Se adaugă următoarele anexe la ghid:

Anexa 2. Caracteristici-cheie și diferențe între P2R și P2G

	<u>P2R</u>	<u>P2G</u>
Natura	Cerință peste Pilonul 1 și sub cerința amortizorului combinat stabilită conform articolului 104 din Directiva privind cerințele de capital	Așteptări peste cerința amortizorului combinat
Domeniul de aplicare	(1) Riscul pierderilor neașteptate pentru 12 luni, neacoperite de cerințele minime; (2) riscul pierderilor așteptate pentru 12 luni, insuficient acoperite de provizioane; (3) riscul subestimării riscurilor din cauza deficiențelor modelului; (4) riscuri care decurg din deficiențele guvernării ¹⁵	Rezultate cantitative ale simulărilor de criză relevante (alte aspecte potențiale vor fi explorate suplimentar)
Determinare	Calcul bazat pe ICAAP ca punct de pornire, dacă a fost evaluat ca fiind fiabil, sprijinit, de exemplu, de sistemele de referință de supraveghere aplicate în raport cu calculele ICAAP, raționamentul de supraveghere etc. ¹⁶	Calcul bazat pe impactul maxim al scenariului advers asupra ratei CET1, ajustat, de exemplu, pentru măsuri de atenuare credibile și alți factori, și compensat cu fondurile proprii deținute pentru îndeplinirea cerinței CCB și în cazuri excepționale CCyB,

¹⁴ Ghidul SREP revizuit va intra în vigoare de la 1 ianuarie 2019.

¹⁵ Vezi punctul 348.

¹⁶ Vezi punctul 349.

	<u>P2R</u>	<u>P2G</u>
		dacă vizează aceleași riscuri incluse în simularea de criză
Calitatea capitalului	Fonduri proprii eligibile potrivit cadrului de reglementare, cel puțin în aceeași componență ca Pilonul 1	Numai CET1
Relevanță pentru restricțiile privind distribuțiile conform articolului 141 din Directiva 2013/36/UE	Da	Nu
Comunicare către instituție	Parte din indicatorul TSCR exprimat în raport cu toate ratele de Pilonul 1 (fondurile proprii totale, T1, CET1)	Ca indicator separat, nu ca parte din TSCR sau OCR, explicând cum afectează toate ratele de capital (T1 și fondurile proprii totale)
Conformitate	Cerințe care trebuie îndeplinite în permanență, inclusiv în condiții de criză	Instituțiile trebuie să integreze P2G în planificarea capitalului, administrarea riscurilor și planificarea redresării, și să funcționeze deasupra nivelului P2G.
Răspuns de supraveghere la încălcări	Toate măsurile de supraveghere pot fi aplicate; o încălcare este o posibilă condiție de retragere a autorizației; o instituție care se face vinovată de încălcare este considerată în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate în scopuri de rezoluție.	Nu există o legătură automată între scăderea nivelului fondurilor proprii sub P2G și măsuri de supraveghere specifice, dar ar declanșa un dialog de supraveghere și contact sporit cu o instituție, fiind necesară furnizarea unui plan de capital credibil.

Anexa 3. Prezentare generală a actualizărilor Ghidului SREP din 2017

Actualizările/modificările Ghidului SREP din 2017	Secțiune afectată în Ghidul SREP*
Recomandare de capital de Pilonul 2	<p>Titlul 1.2 Definiții</p> <p>Titlul 7.1 Considerații generale</p> <p>Titlul 7.7.1 Utilizarea P2G în abordarea rezultatelor cantitative ale simulărilor de criză</p> <p>Titlul 7.8 Sinteza constatărilor și punctajul (inclusiv Tabelul 8)</p> <p>Titlul 7.9 Comunicarea cerințelor prudențiale</p> <p>Titlul 10.3 Aplicarea măsurilor de capital</p> <p>Titlul 10.7 Reacția de supraveghere la o situație în care recomandările P2G nu sunt atinse</p> <p>Titlul 11.2 Evaluarea capitalului în cadrul procesului SREP și cerințe prudențiale specifice instituției</p> <p>Anexa 2 Caracteristici cheie și diferențe între P2R și P2G</p>
Simularea situațiilor de criză de supraveghere	<p>Titlul 1.1 Obiectul</p> <p>Titlul 1.2 Definiții</p> <p>Titlul 12 Simulări de criză de supraveghere</p> <p>Titlul 13- Dispoziții finale și punere în aplicare</p>
Evaluarea prudențială a simulărilor de criză în cadrul instituțiilor	<p>Titlul 5.6.3 Evaluarea simulărilor de criză în cadrul instituțiilor</p> <p>Titlul 10.5 Aplicarea măsurilor de supraveghere</p>
Alinierea evaluării în scop de supraveghere a IRRBB cu revizuirea Ghidului ABE privind IRRBB	Titlul 6.5 Evaluarea riscului ratei dobânzii asociat activităților din afara portofoliului de tranzacționare
Cadrul de atribuire a scorului	<p>Titlul 1.2 Definiții</p> <p>Titlul 2.2 Atribuirea scorului în cadrul SREP</p> <p>Titlul 4.1, Titlul 5.1.1, Titlul 6.2.4, Titlul 6.3.4, Titlul 6.4.5, Titlul 6.5.4, Titlul 7.8, Titlul 8.5, Titlul 9.6 – „Sinteza constatărilor și atribuirea scorului”</p> <p>Titlul 6.1, Titlul 8.1 – Considerații generale</p> <p>Titlul 10.2 Evaluarea generală a procesului SREP (inclusiv Tabelul 13)</p>
Exprimarea indicatorilor TSCR și OCR și comunicarea către instituții a așteptărilor privind capitalul de supraveghere	<p>Titlul 7.5 Exprimarea cerințelor privind propriile fonduri</p> <p>Titlul 7.9 Comunicarea cerințelor prudențiale</p>
Altele	Clarificări generale adăugate la secțiunea „Context și raționamente”

	Titlul 10.6 Reacția de supraveghere la o situație în care cerința TSCR nu a fost îndeplinită (secțiune nouă)
--	--

** Țineți cont că numerotarea unor secțiuni a fost schimbată în versiunea actualizată. Titlurile indicate în acest tabel se referă la noua numerotare din versiunea actualizată a ghidului. Unele secțiuni sunt nou create.*

(59). Autoritățile competente trebuie să pună în aplicare modificările asupra ghidului, mai sus menționate, incluzându-le în procesele și procedurile lor de supraveghere până la 1 ianuarie 2019.